

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 58
27. april 2015

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2015/C 138/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*. 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2015/C 138/02 Zadeva C-463/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S (Predhodno odločanje — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Člena 5(2)(b) in 6 — Pravica reproduciranja — Izjema — Kopiranje za zasebno uporabo — Kopije, izdelane s pomnilniško kartico za mobilne telefone — Pravično nadomestilo — Pristojbina na nosilce — Enako obravnavanje — Vračilo pristojbine — Minimalna škoda). 2

2015/C 138/03 Združeni zadevi C-93/13 P in C-123/13 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA in Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Evropska komisija (Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Nasledstvo subjektov proizvodnje — Odgovornost za kršitveno ravnanje — Globe — Ponovna kršitev — Neomejena sodna pristojnost). 4

2015/C 138/04	Zadeva C-143/13: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Specializat Cluj – Romunija) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA (Direktiva 93/13/EGS — Nepošteni pogoji v pogodbah, sklenjenih med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom — Člen 4(2) — Presoja nepoštenosti pogodbenih pogojev — Izključitev pogojev, ki se nanašajo na glavni predmet pogodbe ali na ustreznost cene ali plačila, če so napisani v jasnem in razumljivem jeziku — Pogoji, ki vsebujejo „provizijo za tveganje“, ki jo prejme dajalec kredita, in ki temu pod določenimi pogoji dovoljujejo, da enostransko spremeni obrestno mero)	4
2015/C 138/05	Združene zadeve C-144/13, C-154/13 in C-160/13: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13) (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Odbitki — Oprostitve — Dobava zobne protetike).	5
2015/C 138/06	Zadeva C-343/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalska) – Modelo Continente Hipermercados SA/ Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT) (Predhodno odločanje — Ureditev združitve delniških družb — Direktiva 78/855/EGS — Združitev s prevzemom — Člen 19 — Učinki — Prenos vseh sredstev in obveznosti prevzete družbe na prevzemno družbo — Kršitev, ki jo je prevzeta družba storila pred prevzemom — Ugotovitev kršitve z upravno odločbo po tem prevzemu — Državno pravo — Prenos prekrškovne odgovornosti prevzete družbe — Dopustnost)	6
2015/C 138/07	Zadeva C-359/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (Predhodno odločanje — Prosto gibanje oseb — Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Državljan države članice — Stalno prebivališče v drugi državi članici — Študij v čezmorskih državah ali ozemljih — Nadaljnje financiranje visokošolskega študija — Pogoj stalnega prebivališča, tri leta od šestih — Omejitev — Utemeljenost)	6
2015/C 138/08	Zadeva C-472/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerisches Verwaltungsgericht München – Nemčija) – Andre Lawrence Shepherd/Zvezna republika Nemčija (Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Azil — Direktiva 2004/83/ES — Člen 9(2)(b),(c) in (e) — Minimalni standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca — Pogoji za priznanje statusa begunca — Dejanja preganjanja — Kazenske sankcije v zvezi s pripadnikom oboroženih sil Združenih držav zaradi zavrnitve opravljanja vojaške službe v Iraku)	7
2015/C 138/09	Zadeva C-479/13: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Francoska republika (Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — DDV — Uporaba nižje stopnje — Dobava digitalnih ali elektronskih knjig)	8
2015/C 138/10	Zadeva C-502/13: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — DDV — Uporaba nižje stopnje — Dobava digitalnih ali elektronskih knjig)	9

2015/C 138/11	Združeni zadevi C-503/13 in C-504/13: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13) (Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Odgovornost za proizvode z napako — Direktiva 85/374/EGS — Členi 1, 6(1) in 9, prvi odstavek, točka (a) — Srčni spodbujevalnik in vsadni kardioverter defibrilator — Tveganje odpovedi proizvoda — Telesna poškodba — Odstranitev proizvoda z domnevno napako in vsaditev novega proizvoda — Povračilo stroškov operacije)	9
2015/C 138/12	Zadeva C-512/13: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – C. G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën (Predhodno odločanje — Prosto gibanje delavcev — Člen 45 PDEU — Enako obravnavanje delavcev nerezidentov — Davčna ugodnost, ki jo pomeni oprostitev povračil stroškov, ki jih izplača delodajalec — Pavšalno dodeljena ugodnost — Delavci iz države članice, ki ni država članica njihovega kraja dela — Pogoj prebivališča v določeni razdalji od meje države članice kraja dela)	10
2015/C 138/13	Zadeva C-515/13: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Ingeniørforeningen i Danmark za Poula Landina/Tekniq za ENCO A/S – VVS (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje na področju zaposlovanja in dela — Člen 2(1) in (2)(a) — Člen 6(1) — Različno obravnavanje zaradi starosti — Nacionalna ureditev, ki določa da se delavcem, ki so ob prenehanju delovnega razmerja upravičeni do starostne pokojnine iz splošnega pokojninskega sistema, ne izplača odpravnina).	11
2015/C 138/14	Zadeva C-534/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 4. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare in drugi/Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl (Predhodno odločanje — Člen 191(2) PDEU — Direktiva 2004/35/ES — Okoljska odgovornost — Nacionalna ureditev, ki organu ne dovoljuje, da lastnikom onesnaženih zemljišč, ki niso prispevali k nastanku tega onesnaženja, odredi izvedbo preventivnih in sanacijskih ukrepov, in ki določa le obveznost povračila za ukrepe, ki jih je izvedel organ — Združljivost z načelom „plača povzročitelj obremenitve“, previdnostnim in preventivnim načelom ter načelom, da je treba okoljsko škodo odpravljati pri viru)	12
2015/C 138/15	Zadeva C-547/13: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 4. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administratīvā rajona tiesa – Latvija) – SIA „Oliver Medical“/Valsts ieņēmumu dienests (Predhodno odločanje — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Tarifne številke 8543, 9018 in 9019 — Laserske in ultrazvočne naprave ter njihovi zamenljivi deli in pribor)	12
2015/C 138/16	Zadeva C-553/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS (Predhodno odločanje — Posredni davki — Trošarine — Direktiva 2008/118/ES — Člen 1(2) — Tekoče gorivo, za katero se plača trošarina — Davek na prodajo na drobno — Pojem „posebni namen“ — Vnaprej določen namen — Organizacija javnega prevoza na območju mesta)	13
2015/C 138/17	Zadeva C-559/13: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald (Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Dohodnina — Možnost odbitja prežिवninskih rent, ki so bile plačane kot nasprotna dajatev na podlagi pogodbe o prenosu premoženja, sklenjene v okviru vnaprejšnjega dedovanja — Izključitev za nerezidente)	14

2015/C 138/18	Zadeva C-564/13 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. februarja 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Evropska komisija (Pritožba — Člen 340, prvi odstavek, PDEU — Pogodbena odgovornost Unije — Člen 272 PDEU — Arbitražna klavzula — Šesti okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti — Pogodbe v zvezi s projekti Ontogov, FIT in RACWeb — Upravičeni stroški in zneski, ki jih je vnaprej izplačala Komisija — Ugotovljena tožba — Neobstoječega in dejanskega pravnega interesa)	15
2015/C 138/19	Zadeva C-585/13 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Svet Evropske unije, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Evropska komisija (Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iranu za preprečitev širjenja jedrskega orožja — Zamrznitev sredstev — Omejitev prenosa sredstev — Pomoč subjektom, uvrščenim na seznam, pri izmikanju ali kršenju omejevalnih ukrepov)	15
2015/C 138/20	Zadeva C-623/13: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter (Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 4 — Stvarno področje uporabe — Dajatev na dohodke od premoženja — Splošni socialni prispevek — Prispevek za vračilo socialnega dolga — Socialna dajatev — Dodaten prispevek k socialni dajatvi — Prispevek k financiranju obveznih sistemov socialne varnosti — Neposredna in dovolj upoštevana zveza z nekaterimi področji socialne varnosti)	16
2015/C 138/21	Zadeva C-667/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalska) – Estado português/Banco Privado Português SA, v stečajju, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečajju (Predhodno odločanje — Državne pomoči — Državna garancija za posojilo — Sklep 2011/346/EU — Vprašanja o veljavnosti — Dopustnost — Člen 107(1) PDEU — Obrazložitev — Vpliv na trgovino med državami članicami — Člen 107(3)(b) PDEU — Resna motnja v gospodarstvu države članice)	17
2015/C 138/22	Zadeva C-691/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances (Predhodno odločanje — Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 89/105/EGS — Člen 6, točka 2 — Sestava seznama zdravil, katerih stroške povrnejo zavodi za zdravstveno zavarovanje — Sprememba pogojev za povrnitev stroškov zdravila ob nadaljšanju vključitve tega zdravila na ta seznam — Obveznost obrazložitve)	17
2015/C 138/23	Zadeva C-6/14: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer (Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 785/2004 — Letalski prevozniki in operaterji — Zavarovanja — Zahteve — Pojma „potnik“ in „član posadke“ — Helikopter — Prevoz strokovnjaka na področju proženja snežnih plazov z razstrelivom — Škoda, utrpjena med letom v okviru opravljanja dela — Odškodnina)	18
2015/C 138/24	Zadeva C-41/14: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires (Predhodno odločanje — Direktiva 2001/84/ES — Člen 1 — Intelktualna lastnina — Dražba izvirnih umetniških del — Sledna pravica v korist avtorja izvirnega umetniškega dela — Dolžnik nadomestila iz naslova sledne pravice — Kupec ali prodajalec — Odstopanje s pogodbeno ureditvijo)	19

2015/C 138/25	Zadeva C-43/14: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství (Predhodno odločanje — Varstvo ozonskega plašča — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Metoda dodelitve pravic — Brezplačna dodelitev pravic — Obdavčitev take dodelitve z davkom na darila)	19
2015/C 138/26	Zadeva C-104/14: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, v postopku preventivnega prestrukturiranja, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi (Predhodno odločanje — Člen 288, tretji odstavek, PDEU — Boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih — Direktiva 2000/35/ES — Členi 2, 3 in 6 — Direktiva 2011/7/EU — Členi 2, 7 in 12 — Zakonodaja države članice, s katero se lahko v škodo upnika države spremenijo obresti od terjatve, ki je obstajala pred tema direktivama)	20
2015/C 138/27	Zadeva C-175/14: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Ralph Prankl (Predhodno odločanje — Obdavčitev — Direktiva 92/12/EGS — Splošni režim za trošarinske proizvode — Obdavčitev tihotapskega blaga — Blago, sproščeno v porabo v eni državi članici in prepeljano v drugo državo članico — Določitev pristojne države članice — Pravica tranzitne države, da obdavči navedeno blago)	21
2015/C 138/28	Zadeva C-178/14: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf (Predhodno odločanje — Carinska unija in skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifna uvrstitev blaga — Tarifna številka 8525 80 — Kamere televizijskega sprejemnika, digitalnih fotoaparatorov in video snemalnih kamer — Tarifni podštevilki 8525 80 91 in 8525 80 99 — Video kamere, vgrajene v športna očala — Funkcija „optični zum“ — Shranjevanje datotek iz zunanjih virov)	21
2015/C 138/29	Zadeva C-220/14 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz in drugi/Svet Evropske unije, Evropska komisija (Pritožba — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam zaradi razmer v Egiptu — Zamrznitev sredstev oseb, proti katerim je bil sprožen sodni postopek glede protipravnega prilaščanja državnih sredstev — Konvencija Združenih narodov proti korupciji)	22
2015/C 138/30	Zadeva C-221/14 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2015 – H/Sodišče Evropske unije (Pritožba — Prejemki članov Sodišča Evropske unije — Nekdanji član Sodišča za uslužbence — Vloga za vključitev v skupni sistem zdravstvenega zavarovanja (SSZZ) — Sklep — Zavrnitev — Pravna sredstva — Zamuda — Nedopustnost).	23
2015/C 138/31	Zadeva C-238/14: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Socialna politika — Direktiva 1999/70/ES — Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP — Občasno zaposleni delavci v zabavni industriji — Veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas — Določba 5, točka 1 — Ukrepi za preprečevanje veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas — Pojem „objektivni razlogi“, ki upravičujejo take pogodbe).	23

2015/C 138/32	Mnenje 1/15: Predlog za izdajo mnenja, ki ga je vložil Evropski parlament na podlagi člena 218(11) PDEU.	24
2015/C 138/33	Zadeva C-451/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Sofia (Bolgarija) 26. septembra 2014 – Romyana Asenova Petrus/Republika Bolgarija.	24
2015/C 138/34	Zadeva C-512/14 P: Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) vložil 14. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 3. septembra 2014 v zadevi T-686/13, Unibail/UUNT	24
2015/C 138/35	Zadeva C-513/14 P: Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) vložil 14. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 3. septembra 2014 v zadevi T-687/13, Unibail/UUNT	25
2015/C 138/36	Zadeva C-595/14: Tožba, vložena 19. decembra 2014 – Evropski parlament/Svet Evropske unije.	26
2015/C 138/37	Zadeva C-11/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. januarja 2015 vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) – Odvolací finanční ředitelství/Český Rozhlas	26
2015/C 138/38	Zadeva C-24/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht München (Nemčija) 21. januarja 2015 – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenuhausen	27
2015/C 138/39	Zadeva C-27/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 22. januarja 2015 – Pippo proti CRGT srl	27
2015/C 138/40	Zadeva C-28/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 23. januarja 2015 – Koninklijke KPN NV in drugi/Autoriteit Consument en Markt (ACM)	28
2015/C 138/41	Zadeva C-30/15 P: Pritožba, ki jo je Simba Toys GmbH & Co. KG vložila 27. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	29
2015/C 138/42	Zadeva C-37/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italija) 29. januarja 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA.	31
2015/C 138/43	Zadeva C-41/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 2. februarja 2015 – Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance.	31
2015/C 138/44	Zadeva C-48/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. februarja 2015 vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – État belge – SPF Finances/ING International SA, ki je v pravicah in obveznostih nasledila družbo ING Dynamic SA	32
2015/C 138/45	Zadeva C-50/15 P: Pritožba, ki jo je Herrn Kurt Hesse vložil 6. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 27. novembra 2014 v zadevi T-173/11, Kurt Hesse in Lutter & Partner GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	33

2015/C 138/46	Zadeva C-57/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 9. februarja 2015 – United Video Properties Inc./Telenet NV	34
2015/C 138/47	Zadeva C-59/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Italija) 9. februarja 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze.	35
2015/C 138/48	Zadeva C-60/15 P: Pritožba, ki jo je Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH vložila 11. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. decembra 2014 v zadevi T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland/Evropska komisija.	35
2015/C 138/49	Zadeva C-63/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, kraj zasedanja 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 12. februarja 2015 – Mehrdad Ghezelbash proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	36
2015/C 138/50	Zadeva C-64/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 12. februarja 2015 – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt.	37
2015/C 138/51	Zadeva C-65/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Bari (Italija) 12. februarja 2015 – kazenski postopek zoper Vita Santora	38
2015/C 138/52	Zadeva C-66/15: Tožba, vložena 12. februarja 2015 – Evropska komisija/Helenska republika	38
2015/C 138/53	Zadeva C-69/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 16. februarja 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.	39
2015/C 138/54	Zadeva C-75/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Markkinaoikeus (Finska) 19. februarja 2015 – Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus	40
2015/C 138/55	Zadeva C-77/15 P: Pritožba, ki jo je Sodišče Evropske unije vložilo 19. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 9. januarja 2015 v zadevi T-409/14, Marcuccio/Evropska unija in Sodišče Evropske unije	41
2015/C 138/56	Zadeva C-81/15: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 20. februarja 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon (minister za finance)	42
2015/C 138/57	Zadeva C-95/15 P: Pritožba, ki jo je H & R ChemPharm GmbH vložila 24. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 v zadevi T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Evropska komisija	43
2015/C 138/58	Zadeva C-101/15 P: Pritožba, ki so jo vložile družbe Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA 27. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 17. decembra 2014 v zadevi Pilkington Group Limited in drugi/Komisija, T-72/09	45

Splošno sodišče

2015/C 138/59	Združeni zadevi T-249/12 in T-269/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. marca 2015 – Vestel Iberia in Makro autoservicio mayorista/Komisija (Ničnostna tožba — Carinska unija — Naknadna vknjižba in odpust uvoznih dajatev — Barvni televizijski sprejemniki s poreklom iz Turčije — Zahtevek za odpust carinskih dajatev, ki sta ga je vložila dva uvoznika — Sklicevanje komisije nacionalnih organov na sklep v zvezi z drugim uvoznikom — Člen 871(2) in (6) ter člen 905(2) in (6) Uredbe (EGS) št. 2454/93 — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)	46
2015/C 138/60	Zadeva T-377/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. marca 2015 – ultra air/UUNT – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter) (Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti ultra.air ultrafilter — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009)	46
2015/C 138/61	Zadeva T-513/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2015 – Braun Melsungen/UUNT (SafeSet) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti SafeSet — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 — Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti — Člen 76(1) Uredbe št. 207/2009)	47
2015/C 138/62	Zadeva T-257/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2015 – Novomatic proti UUNT – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BLACK JACK TM — Prejšnji besedna in figurativna znamka BLACK TRACK — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	48
2015/C 138/63	Zadeva T-392/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2015 – Lavazza/UUNT – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka)	48
2015/C 138/64	Zadeva T-251/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 3. marca 2015 – Gemeente Nijmegen/Komisija (Tožba za razglasitev ničnosti — Državne pomoči — Državna pomoč, ki jo nizozemska občina dodeli profesionalnemu nogometnemu klubu — Odločba o odprtju uradnega postopka preiskave iz člena 108 (2) PDEU — Ukrep pomoči, ki je bil na datum sklepa v celoti izvršen — Dopustnost — Izpodbojni akt)	49
2015/C 138/65	Zadeva T-431/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2015 – Métropole Gestion/UUNT – Metropol (METROPOL) (Znamka Skupnosti — Besedna znamka METROPOL — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Neobstoj zahteve za podaljšanje registracije znamke — Izbris znamke ob prenehanju registracije — Ustavitev postopka)	49
2015/C 138/66	Zadeva T-473/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. februarja 2015 – G-Star Raw/UUNT – PepsiCo (PEPSI RAW) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik zahteve za registracijo izpodbijane znamke — Ustavitev postopka)	50

2015/C 138/67	Zadeva T-233/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2015 – Intesa Sanpaolo/UUNT (NEXTCARD) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti NEXTCARD — Delna zavrnitev registracije preizkuševalca — Obveznost obrazložitve — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage).	51
2015/C 138/68	Zadeva T-833/14: Tožba, vložena 23. decembra 2014 – Søndagsavisen/Komisija.	51
2015/C 138/69	Zadeva T-834/14: Tožba, vložena 23. decembra 2014 – Forbruger-Kontakt/Komisija	52
2015/C 138/70	Zadeva T-52/15: Tožba, vložena 4. februarja 2015 – Sharif University of Technology/Svet	52
2015/C 138/71	Zadeva T-59/15: Tožba, vložena 4. februarja 2015 – Amitié/EACEA.	53
2015/C 138/72	Zadeva T-65/15: Tožba, vložena 6. februarja 2015 – TALANTON/Komisija	55
2015/C 138/73	Zadeva T-68/15: Tožba, vložena 12. februarja 2015 – Scandlines Øresund in drugi/Komisija	56
2015/C 138/74	Zadeva T-72/15: Tožba, vložena 6. februarja 2015 – Hippler/Komisija	57
2015/C 138/75	Zadeva T-86/15: Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetk na prednjem delu motornega vozila)	58
2015/C 138/76	Zadeva T-87/15: Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetk na prednjem delu motornega vozila)	59
2015/C 138/77	Zadeva T-88/15: Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetk hladilnika).	59
2015/C 138/78	Zadeva T-98/15: Tožba, vložena 25. februarja 2015 – Tubes Radiatori/UUNT – Antrax It (Radiatorji za ogrevanje).	60
2015/C 138/79	Zadeva T-101/15: Tožba, vložena 26. februarja 2015 – Red Bull/UUNT – Optimum Mark (prikaz modre in srebrne barve)	61
2015/C 138/80	Zadeva T-102/15: Tožba, vložena 26. februarja 2015 – Red Bull/UUNT – Optimum Mark (prikaz modre in srebrne barve)	61
2015/C 138/81	Zadeva T-103/15: Tožba, vložena 27. februarja 2015 – Flabeg Deutschland/Komisija.	62
2015/C 138/82	Zadeva T-108/15: Tožba, vložena 27. februarja 2015 – Bundesverband Glasindustrie in drugi/Komisija	63
2015/C 138/83	Zadeva T-109/15: Tožba, vložena 2. marca 2015 – Saint-Gobain Isover G+H in drugi/Komisija.	64
2015/C 138/84	Zadeva T-110/15: Tožba, vložena 2. marca 2015 – International Management Group/Komisija	65
2015/C 138/85	Zadeva T-120/15: Tožba, vložena 6. marca 2015 – Proforec/Komisija.	66
2015/C 138/86	Zadeva T-639/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 2. marca 2015 – Watch TV/Svet	67
2015/C 138/87	Zadeva T-459/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 4. marca 2015 – Messi Cuccittini/UUNT – Pires Freitas Campos (LEO)	67

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2015/C 138/01)***Zadnja objava**

UL C 127, 20.4.2015

Prejšnje objave

UL C 118, 13.4.2015

UL C 107, 30.3.2015

UL C 96, 23.3.2015

UL C 89, 16.3.2015

UL C 81, 9.3.2015

UL C 73, 2.3.2015

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Zadeva C-463/12) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Člena 5(2)(b) in 6 — Pravica reproduciranja — Izjema — Kopiranje za zasebno uporabo — Kopije, izdelane s pomnilniško kartico za mobilne telefone — Pravično nadomestilo — Pristojbina na nosilce — Enako obravnavanje — Vračilo pristojbine — Minimalna škoda)

(2015/C 138/02)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Copydan Båndkopi

Tožena stranka: Nokia Danmark A/S

Izrek

1. Člen 5(2)(b) 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa izjemo od pravice reproduciranja za kopije v zasebne namene iz večnamenskih nosilcev, kot so pomnilniške kartice za mobilne telefone, ne glede na to, ali je njihova primarna funkcija izdelava takih kopij ali ne, pod pogojem, da ena od funkcij navedenih nosilcev, četudi sekundarna, njihovim imetnikom omogoča, da se uporabljajo v ta namen. Primarnost ali sekundarnost te funkcije in relativni pomen zmogljivosti nosilca za reproduciranje pa lahko vplivata na znesek dolgovanega pravičnega nadomestila. Kadar se škoda, povzročena imetnikom pravic, lahko šteje za minimalno, razpoložljivost navedene funkcije ni podlaga za nastanek obveznosti plačila tega nadomestila.
2. Člen 5(2)(b) Direktive 2001/29 ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa pristojbino, namenjeno financiranju pravičnega nadomestila za izjeme od pravice reproduciranja, za reproduciranje v zasebne namene za dobavo nosilcev, ki se lahko uporabijo za reproduciranje za zasebno uporabo, kot so pomnilniške kartice za mobilne telefone, ne določa pa te pristojbine za dobavo glavnih sestavnih delov, namenjenih shranjevanju kopij za zasebno rabo, kot so notranji pomnilniki MP3-predvajalnikov, če te različne kategorije nosilcev in sestavnih delov niso primerljive ali če je njihovo različno obravnavanje upravičeno, o čemer presodi predložitevno sodišče.

3. Člen 5(2)(b) Direktive 2001/29 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki nalaga plačilo pristojbine, namenjene financiranju pravičnega nadomestila za izjeme od pravice reproduciranja, za reproduciranje v zasebne namene proizvajalcem oziroma uvoznikom, ki prodajajo pomnilniške kartice poslovnim strankam, pri tem pa vedo, da te kartice zadnjenavedeni namenajo nadaljnji prodaji, ne vedo pa, ali bodo končni kupci teh kartic zasebne ali poslovne stranke, pod pogojem, da:
- je vzpostavitev takega sistema upravičena zaradi praktičnih težav;
 - so zavezanci oproščeni plačila navedene pristojbine, če dokažejo, da so pomnilniške kartice za mobilne telefone dobavili tudi nefizičnim osebam za namen, ki očitno nima zveze z razmnoževanjem za zasebno uporabo, pri čemer ta oprostitev ne sme biti omejena le na poslovne stranke, registrirane pri združenju, ki upravlja te pristojbine;
 - navedeni sistem določa pravico do vračila pristojbine, ki je učinkovita, in vračila plačane pristojbine ne otežuje preveč, to vračilo pa se lahko poravnava le končnemu kupcu take pomnilniške kartice, ki je v ta namen pri navedenem združenju vložil zahtevo.
4. Člen 5(2)(b) Direktive 2001/29 v povezavi z njeno uvodno izjavo 35 je treba razlagati tako, da daje državam članicam možnost, da določijo – v primerih, za katere velja izjema od pravice reproduciranja za kopije za zasebno uporabo – oprostitev plačila pravičnega nadomestila za te izjeme, če je škoda imetnika pravic v teh primerih minimalna. Določitev praga za tako škodo je v pristojnosti teh držav članic, s tem da mora biti uporaba tega praga skladna z načelom enakega obravnavanja.
5. Direktivo 2001/29 je treba razlagati tako, da če se je država članica na podlagi člena 5(2) te direktive odločila, da bo v okviru materialnega področja uporabe te določbe izključila vsakršno pravico imetnikov pravic, da dovolijo reproduciranje svojih del za zasebno uporabo, dovoljenje imetnikov za uporabo datotek, ki vsebujejo dela, ne more vplivati na obveznost pravičnega nadomestila za izjeme od pravice reproduciranja za kopije, izdelane v skladu s členom 5(2)(b) te direktive s takimi datotekami, in ne more biti podlaga za kakršno koli obveznost plačila, ki bi jo imel uporabnik zadevnih datotek do tega imetnika.
6. Izvajanje tehničnih ukrepov iz člena 6 Direktive 2001/29 za medije, uporabljene za razmnoževanje varovanih del, kot so DVD-ji, CD-ji, MP3-predvajalniki ali računalniki, ne more vplivati na pravično nadomestilo za izjeme od pravice reproduciranja za kopije v zasebne namene, izdelane s takimi mediji. Lahko pa to izvajanje vpliva na konkretno višino tega nadomestila.
7. Direktiva 2001/29 nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa pravično nadomestilo za izjeme od pravice reproduciranja za kopije v zasebne namene, izdelane z nezakonitimi viri, in sicer za varovana dela, ki so bila na voljo javnosti brez dovoljenja imetnikov pravic.
8. Direktiva 2001/29 ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa pravično nadomestilo za izjeme od pravice reproduciranja za kopije varovanih del, ki jih je fizična oseba izdelala z medijem, ki pripada tretji osebi.

(¹) UL C 399, 22.12.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA in Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Evropska komisija

(Združeni zadevi C-93/13 P in C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Nasledstvo subjektov proizvodnje — Odgovornost za kršitveno ravnanje — Globe — Ponovna kršitev — Neomejena sodna pristojnost)

(2015/C 138/03)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

(C-93/13 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, G. Conte in R. Striani, agenti)

Drugi stranki v postopku: Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA (zastopniki: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante in V. Laroccia, odvetniki)

(C-123/13 P)

Pritožnici: Versalis SpA, nekdanja Polimeri Europa SpA, Eni SpA (zastopniki: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante in V. Laroccia, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, G. Conte in R. Striani, agenti)

Izrek

1. Pritožbi v zadevah C-93/13 P in C-123/13 P se zavrneta.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov v zvezi s pritožbo v zadevi C-93/13 P.
3. Družbama Versalis SpA in Eni SpA se naloži plačilo stroškov v zvezi s pritožbo v zadevi C-123/13 P.

⁽¹⁾ UL C 114, 20.4.2013.
UL C 147, 25.5.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Specializat Cluj – Romunija) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Zadeva C-143/13) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Nepošteni pogoji v pogodbah, sklenjenih med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom — Člen 4(2) — Presoja nepoštenosti pogodbenih pogojev — Izključitev pogojev, ki se nanašajo na glavni predmet pogodbe ali na ustreznost cene ali plačila, če so napisani v jasnem in razumljivem jeziku — Pogoji, ki vsebujejo „provizijo za tveganje“, ki jo prejme dajalec kredita, in ki temu pod določenimi pogoji dovoljujejo, da enostransko spremeni obrestno mero)

(2015/C 138/04)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Tožena stranka: SC Volksbank România SA

Izrek

Člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, besedni zvezi „glavni predmet pogodbe“ in „ustreznost[...] med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago“ načeloma ne zajemata vrst pogojev – določenih v kreditnih pogodbah, ki jih prodajalec ali ponudnik sklene s potrošniki – kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, ki dajalcu kredita pod določenimi pogoji omogočajo, da enostransko spremeni obrestno mero, in določajo, da ta dajalec kredita prejme „provizijo za tveganje“. Vendar mora predložitveno sodišče to opredelitev navedenih pogodbenih pogojev preveriti ob upoštevanju narave, splošne sistematike in določb zadevnih pogodb ter pravnega in dejanskega okvira, v katerega spadajo.

(¹) UL C 171, 15.6.2013.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Združene zadeve C-144/13, C-154/13 in C-160/13) (¹)

(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Odbitki — Oprostitve — Dobava zobne protetike)

(2015/C 138/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Tožene stranke: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Izrek

1. Člen 168 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2007/75/ES z dne 20. decembra 2007, je treba razlagati tako, da če oprostitvev davka na dodano vrednost, določena z nacionalno zakonodajo, ni združljiva z Direktivo 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/75, navedeni člen 168 davčnemu zavezancu ne dopušča, da hkrati uporabi to oprostitvev in uveljavlja pravico do odbitka.
2. Člena 140(a) in (b) ter 143(1)(a) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/75, je treba razlagati tako, da se oprostitvev plačila davka na dodano vrednost iz teh določb uporabi v primeru pridobitev znotraj Skupnosti in dokončnega uvoza zobne protetike, ki jo dobavijo zobozdravniki in zobni tehniki, če država članica dobave ali uvoza ni uporabila prehodnih določb, določenih v členu 370 Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/75.

3. Člen 140(a) in (b) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/75, je treba razlagati tako, da se oprostitev plačila davka na dodano vrednost iz te določbe uporabi tudi v primeru pridobitve zobne protetike znotraj Skupnosti z izvorom v državi članici, ki je uporabila prehodno ureditev o odstopanju iz člena 370 te direktive.

⁽¹⁾ UL C 178, 22.6.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalska) – Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Zadeva C-343/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Ureditev združitev delniških družb — Direktiva 78/855/EGS — Združitev s prevzemom — Člen 19 — Učinki — Prenos vseh sredstev in obveznosti prevzete družbe na prevzemno družbo — Kršitev, ki jo je prevzeta družba storila pred prevzemom — Ugotovitev kršitve z upravno odločbo po tem prevzemu — Državno pravo — Prenos prekrškovne odgovornosti prevzete družbe — Dopustnost)

(2015/C 138/06)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitev sodišče

Tribunal do Trabalho de Leiria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Modelo Continente Hipermercados SA

Tožena stranka: Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Izrek

Člen 19(1) Tretje direktive Sveta z dne 9. oktobra 1978 o združitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/855/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009, je treba razlagati tako, da „združitev s pripojitvijo“ v smislu člena 3(1) navedene direktive povzroči prenos obveznosti plačila globe, naložene z dokončno odločbo po tej združitvi za kršitve delovnega prava, ki jih je prevzeta družba storila pred navedeno združitvijo, na prevzemno družbo.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Zadeva C-359/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosto gibanje oseb — Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Državljan države članice — Stalno prebivališče v drugi državi članici — Študij v čezmorskih državah ali ozemljih — Nadaljnje financiranje visokošolskega študija — Pogoji stalnega prebivališča, tri leta od šestih — Omejitve — Utemeljenost)

(2015/C 138/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitev sodišče

Centrale Raad van Beroep

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: B. Martens

Toženi stranki: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Izrek

Člena 20 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki za nadaljnje financiranje visokošolskega študija, ki se opravlja zunaj te države, določa pogoj, da je študent, ki je zaprosil za tako financiranje, prebival v navedeni državi vsaj tri leta od šestih pred vpisom na navedeni študij.

⁽¹⁾ UL C 274, 21.9.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerisches Verwaltungsgericht München – Nemčija) – Andre Lawrence Shepherd/Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-472/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Azil — Direktiva 2004/83/ES — Člen 9 (2)(b),(c) in (e) — Minimalni standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca — Pogoji za priznanje statusa begunca — Dejanja preganjanja — Kazenske sankcije v zvezi s pripadnikom oboroženih sil Združenih držav zaradi zavrnitve opravljanja vojaške službe v Iraku)

(2015/C 138/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andre Lawrence Shepherd

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Izrek

1. Določbe člena 9(2)(e) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite je treba razlagati tako, da:

- zajemajo vse vojaško osebje, vključno z logističnim in podpornim osebjem;
- se nanašajo na položaj, v katerem bi opravljena vojaška služba v posameznem spopadu sama po sebi vključevala storitev vojnih zločinov, vključno s položaji, v katerih bi prosilec za status begunca pri takih zločinih sodeloval zgolj posredno, ker je verjetno, da bi z opravljanjem svojih nalog zagotavljal nujno podporo pripravi ali izvedbi teh zločinov;
- se ne nanašajo izključno na položaje, v katerih je dokazano, da so bili vojni zločini že storjeni, ali v katerih bi bil mogoč postopek pred Mednarodnim kazenskim sodiščem, ampak tudi na položaje, v katerih prosilec za status begunca lahko dokaže, da je zelo verjetno, da bodo taki zločini storjeni;

- mora presoja dejstev, ki jo morajo za opredelitev okoliščin zadevne službe opraviti sami nacionalni organi pod nadzorom sodišča, temeljiti na sklopu indicev, ki ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavanega primera, med drugim tistih, ki se nanašajo na upoštevana dejstva v zvezi z izvorno državo v času odločanja o prošnji ter na individualni položaj in osebne okoliščine prosilca, dokazuje, da je glede na okoliščine službe storitev zatrjevanih vojnih zločinov verjetna;
 - je treba pri presoji, ki jo morajo opraviti nacionalni organi, upoštevati okoliščine, da je bilo vojaško posredovanje izvedeno na podlagi pooblastila Varnostnega sveta Organizacije združenih narodov ali konsenza mednarodne skupnosti in da država ali države, ki izvajajo operacije, prepovedujejo vojne zločine, in
 - mora biti zavrnitev opravljanja vojaške službe edini način, ki prosilcu za status begunca omogoča, da se izogne sodelovanju pri zatrjevanih vojnih zločinih, in da zato okoliščina, da prosilec za status begunca ni uporabil postopka za pridobitev statusa osebe z ugovorom vesti, izključuje vsakršno zaščito na podlagi člena 9(2)(e) Direktive 2004/83, razen če navedeni prosilec dokaže, da mu v konkretnem položaju ni bil na razpolago noben tak postopek.
2. Določbe člena 9(2)(b) in (c) Direktive 2004/83 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, ukrepov, sprejetih zoper vojaka zaradi njegove zavrnitve opravljanja vojaške službe, kot so naložitev zaporne kazni ali nečastna odpustitev iz vojske, ob upoštevanju legitimnega izvrševanja pravice zadevne države do ohranjanja oboroženih sil ni mogoče šteti za tako nesorazmerne ali diskriminatorne, da pomenijo dejanja preganjanja, navedena v teh določbah. Vendar morajo to preveriti nacionalni organi.

⁽¹⁾ UL C 336, 16.11.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Francoska republika

(Zadeva C-479/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — DDV — Uporaba nižje stopnje — Dobava digitalnih ali elektronskih knjig)

(2015/C 138/09)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Soulay in F. Dintilhac, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: D. Colas in J.-S. Pilczer, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopnika: M. Jacobs in J.-C. Halleux, agenta)

Izrek

1. Francoska republika z uporabo nižje stopnje davka na dodano vrednost za dobavo digitalnih ali elektronskih knjig ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 96 in 98 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/88/EU z dne 7. decembra 2010, v povezavi s prilogama II in III k navedeni direktivi in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112.

2. Francoska republika nosi svoje stroške in se ji naloži plačilo stroškov Evropske komisije.
3. Kraljevina Belgija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg

(Zadeva C-502/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — DDV — Uporaba nižje stopnje — Dobava digitalnih ali elektronskih knjig)

(2015/C 138/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Soulay in F. Dintilhac, agenta)

Intervenientka v podporo tožeči stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: E. Chatziioakeimidou in A. de Gregorio Merino, agenta)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: D. Holderer, agent)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Kraljevina Belgija (zastopnika: M. Jacobs in J.-C. Halleux, agenta)

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da je za dobavo digitalnih ali elektronskih knjig uporabljalo 3-odstotno stopnjo davka na dodano vrednost, ni izpolnilo obveznosti iz členov od 96 do 99, 110 in 114 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/88/EU z dne 7. decembra 2010, v povezavi s prilogama II in III k tej direktivi in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112.
2. Veliko vojvodstvo Luksemburg nosi svoje stroške in stroške Evropske Komisije.
3. Kraljevina Belgija in Svet Evropske unije nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Združeni zadevi C-503/13 in C-504/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Odgovornost za proizvode z napako — Direktiva 85/374/EGS — Členi 1, 6(1) in 9, prvi odstavek, točka (a) — Srčni spodbujevalnik in vsadni kardioverter defibrilator — Tveganje odpovedi proizvoda — Telesna poškodba — Odstranitev proizvoda z domnevno napako in vsaditev novega proizvoda — Povračilo stroškov operacije)

(2015/C 138/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Izrek

1. Člen 6(1) Direktive Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako je treba razlagati tako, da kadar se na proizvodih, ki spadajo v isto skupino ali serijo proizvodnje, kot so srčni spodbujevalniki ali vsadni kardioverter defibrilatorji, ugotovi potencialna napaka, je mogoče tak proizvod opredeliti kot proizvod z napako, ne da bi bilo treba v tem proizvodu ugotoviti navedeno napako.
2. Člena 1 in 9, prvi odstavek, točka (a), Direktive 85/374 je treba razlagati tako, da je škoda, povzročena s kirurško operacijo zamenjave proizvoda z napako, kot je srčni spodbujevalnik ali vsadni kardioverter defibrilator, „škoda, ki jo povzroči smrt ali telesna poškodba“, za katero je proizvajalec odgovoren, če je ta operacija nujna za odpravo napake na zadevnem proizvodu. Predložitveno sodišče je pristojno za preveritev, ali je ta pogoj v zadevah iz postopkov v glavni stvari izpolnjen.

(¹) UL C 352, 30.11.2013.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – C. G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-512/13) (¹)

(Predhodno odločanje — Prosto gibanje delavcev — Člen 45 PDEU — Enako obravnavanje delavcev nerezidentov — Davčna ugodnost, ki jo pomeni oprostitvev povračil stroškov, ki jih izplača delodajalec — Pavšalno dodeljena ugodnost — Delavci iz države članice, ki ni država članica njihovega kraja dela — Pogoj prebivališča v določeni razdalji od meje države članice kraja dela)

(2015/C 138/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C. G. Sopora

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Izrek

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, s katero država članica v korist delavcev, ki so pred nastopom zaposlitve na njenem ozemlju stalno prebivali v drugi državi članici, določa dodelitev davčne ugodnosti, ki zajema pavšalno davčno oprostitvev povračil stroškov zaradi bivanja v tujini do 30 % davčne osnove, pod pogojem, da so ti delavci stalno prebivali v oddaljenosti več kot 150 kilometrov od njene meje, razen če bi bile te omejitve določene tako, da bi ta oprostitvev sistematično vodila do neto čezmernega nadomestila dejansko izkazanih stroškov zaradi bivanja v tujini, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 367, 14.12.2013.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Ingeniørforeningen i Danmark za Poula Landina/Tekniq za ENCO A/S – VVS

(Zadeva C-515/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje na področju zaposlovanja in dela — Člen 2(1) in (2)(a) — Člen 6(1) — Različno obravnavanje zaradi starosti — Nacionalna ureditev, ki določa da se delavcem, ki so ob prenehanju delovnega razmerja upravičeni do starostne pokojnine iz splošnega pokojninskega sistema, ne izplača odpravnina)

(2015/C 138/13)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ingeniørforeningen i Danmark, ki zastopa Poula Landina

Tožena stranka: Tekniq, ki zastopa ENCO A/S – VVS

Izrek

Člena 2(1) in (2)(a) ter 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da mora delodajalec pri odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu, ki je bil pri istem podjetju neprekinjeno zaposlen 12, 15 ali 18 let, plačati odpravnino, enako eni, dvema ali trem mesečnim plačam, ni pa mu je treba izplačati, če ima delavec ob prenehanju delovnega razmerja možnost prejemati starostno pokojnino iz splošnega pokojninskega sistema, ker je ta zakonodaja, prvič, objektivno in razumno utemeljena z legitimnim ciljem, ki se nanaša na zaposlovalno politiko in trg dela, in drugič, ustrezno in potrebno sredstvo za uresničitev tega cilja. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je tako.

⁽¹⁾ UL C 359, 7.12.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 4. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare in drugi/Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Zadeva C-534/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 191(2) PDEU — Direktiva 2004/35/ES — Okoljska odgovornost — Nacionalna ureditev, ki organu ne dovoljuje, da lastnikom onesnaženih zemljišč, ki niso prispevali k nastanku tega onesnaženja, odredi izvedbo preventivnih in sanacijskih ukrepov, in ki določa le obveznost povračila za ukrepe, ki jih je izvedel organ — Združljivost z načelom „plača povzročitelj obremenitve“, previdnostnim in preventivnim načelom ter načelom, da je treba okoljsko škodo odpravljati pri viru)

(2015/C 138/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Tožene stranke: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

Ob udeležbi: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Izrek

Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopkih v glavni stvari, ki, kadar ni mogoče določiti osebe, ki je odgovorna za onesnaženje zemljišča, ali od nje ni mogoče doseči sanacije, pristojnemu organu ne omogoča, da bi odredil izvedbo preventivnih in sanacijskih ukrepov lastniku tega zemljišča, ki ni odgovoren za onesnaženje, pri čemer je zadnjenavedeni zavezan povrniti le stroške v zvezi z ukrepi, ki jih je izvedel pristojni organ, do višine tržne vrednosti zemljišča, določene po izvedbi teh ukrepov.

⁽¹⁾ UL C 359, 7.12.2013.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 4. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administratīvā rajona tiesa – Latvija) – SIA „Oliver Medical“/Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-547/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitve — Kombinirana nomenklatura — Tarifne številke 8543, 9018 in 9019 — Laserske in ultrazvočne naprave ter njihovi zamenljivi deli in pribor)

(2015/C 138/15)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Administratīvā rajona tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SIA „Oliver Medical“

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Izrek

Kombinirano nomenklaturo iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, v različicah, kot zaporedno izhajajo iz Uredbe Komisije (ES) št. 1214/2007 z dne 20. septembra 2007, Uredbe Komisije (ES) št. 1031/2008 z dne 19. septembra 2008, Uredbe Komisije (ES) št. 948/2009 z dne 30. septembra 2009, Uredbe Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010 in Uredbe Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011, je treba razlagati tako, da je treba – z namenom ugotovitve, ali je treba proizvode, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, uvrstiti kot medicinske instrumente ali aparate v tarifno številko 9018 oziroma kot aparate za mehanoterapijo pod tarifno številko 9019 KN ali pa jih je treba namesto tega kot električne stroje s posebnimi funkcijami uvrstiti pod tarifno številko 8543 KN – upoštevati vse upoštevne elemente obravnavane zadeve, če gre za tem proizvodom lastne značilnosti in objektivne lastnosti. Med upoštevni elementi so uporaba, ki jo je proizvajalec določil za zadevne proizvode, pa tudi način in kraj njihove uporabe. Dejstvo, da so ti proizvodi namenjeni zdravljenju ene ali več bolezni ter da mora to zdravljenje potekati v zdravstveni ustanovi pod nadzorom osebja, je pomemben indic, da so navedeni proizvodi namenjeni medicinski uporabi. Nasprotno, dejstvo, da proizvodi omogočajo predvsem estetske izboljšave, da se jih lahko uporablja zunaj medicinskega okolja – na primer v kozmetičnem salonu – in brez posega osebja, je indic, da navedeni proizvodi niso namenjeni medicinski uporabi. Dimenzije, teža in tehnologija, ki se uporablja, niso odločilni elementi za uvrstitev proizvodov, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, v tarifno številko 9018 KN.

⁽¹⁾ UL C 377, 21.12.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Zadeva C-553/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Posredni davki — Trošarine — Direktiva 2008/118/ES — Člen 1(2) — Tekoče gorivo, za katero se plača trošarina — Davek na prodajo na drobno — Pojem „posebni namen“ — Vnaprej določen namen — Organizacija javnega prevoza na območju mesta)

(2015/C 138/16)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitveno sodišče

Tallinna Ringkonnakohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Tallinna Ettevõtlusamet

Tožena stranka: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Izrek

Člen 1(2) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS je treba razlagati tako, da ni mogoče šteti, da se davek – kot je v postopku v glavni stvari, če se nanaša na prodajo na drobno tekočega goriva, za katerega se plača trošarina – pobira za določen namen v smislu te določbe, če se z njim namerava financirati organizacijo javnega prevoza na področju občine, ki ta davek predpiše, pri čemer mora ta občina izvesti in financirati to dejavnost ne glede na obstoj tega davka, tudi če so bili prihodki od tega davka uporabljeni izključno za izvedbo te dejavnosti. Zato je treba to določbo razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je v postopku v glavni stvari, s katero je uveden tovrstni davek na prodajo na drobno tekočega goriva, za katerega se plača trošarina.

⁽¹⁾ UL C 15, 18.1.2014.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald**

(Zadeva C-559/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Dohodnina — Možnost odbitja prežिवninskih rent, ki so bile plačane kot nasprotna dajatev na podlagi pogodbe o prenosu premoženja, sklenjene v okviru vnaprejšnjega dedovanja — Izključitev za nerezidente)

(2015/C 138/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt Dortmund-Unna

Tožena stranka: Josef Grünewald

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, na podlagi katere je davčnemu zavezancu nerezidentu, ki je v tej državi članici prejel poslovne dohodke od deleža v družbi, ki ga je nanj prenesel eden od staršev na podlagi pogodbe o prenosu, sklenjene v okviru vnaprejšnjega dedovanja, zavrnjena možnost odbitja rent, ki jih je kot nasprotno dajatev pri prenosu tega premoženja plačal navedenemu staršu, od navedenih dohodkov, medtem ko je na podlagi te zakonodaje to odbitje omogočeno davčnemu zavezancu rezidentu.

⁽¹⁾ UL C 45, 15.2.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. februarja 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Evropska komisija

(Zadeva C-564/13 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Člen 340, prvi odstavek, PDEU — Pogodbena odgovornost Unije — Člen 272 PDEU — Arbitražna klavzula — Šesti okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti — Pogodbe v zvezi s projekti Ontogov, FIT in RACWeb — Upravičeni stroški in zneski, ki jih je vnaprej izplačala Komisija — Ugotovitvena tožba — Neobstoj obstoječega in dejanskega pravnega interesa)

(2015/C 138/18)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnik: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, B. Conte in D. Triantafyllou, agenti, skupaj s S. Drakakakisom, odvetnikom)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družba Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion in Evropska komisija nosita vsaka svoje stroške..

⁽¹⁾ UL C 9, 11.1.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Svet Evropske unije, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Evropska komisija

(Zadeva C-585/13 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iranu za preprečitev širjenja jedrskega orožja — Zamrznitev sredstev — Omejitev prenosa sredstev — Pomoč subjektom, uvrščenim na seznam, pri izmikanju ali kršenju omejevalnih ukrepov)

(2015/C 138/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (zastopniki: S. Jeffrey, S. Ashley in A. Irvine, Solicitors, H. Hohmann, odvetnik, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: F. Naert in M. Bishop, agenta), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: V. Kaye, agent, skupaj z R. Palmerjem, barrister), Evropska komisija

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* poleg svojih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasila Svet Evropske unije in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

⁽¹⁾ UL C 15, 18.1.2014.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter

(Zadeva C-623/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 4 — Stvarno področje uporabe — Dajatev na dohodke od premoženja — Splošni socialni prispevek — Prispevek za vračilo socialnega dolga — Socialna dajatev — Dodaten prispevek k socialni dajatvi — Prispevek k financiranju obveznih sistemov socialne varnosti — Neposredna in dovolj upoštevna zveza z nekaterimi področji socialne varnosti)

(2015/C 138/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: Ministre de l'Économie et des Finances

Nasprotna stranka: Gérard de Ruyter

Izrek

Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, je treba razlagati tako, da imajo dajatve od dohodkov od premoženja, kot so te iz postopka v glavni stvari, kadar prispevajo k financiranju obveznih sistemov socialne varnosti, neposredno in upoštevno zvezo z nekaterimi področji socialne varnosti, ki so naštetja v členu 4 te uredbe št. 1408/71 in zato spadajo na področje uporabe te uredbe, čeprav so te dajatve odmerjene od dohodkov zadevnih zavezancev od premoženja ne glede na njihovo opravljanje kakršne koli poklicne dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 31, 1.2.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalska) – Estado português/Banco Privado Português SA, v stečajju, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečajju

(Zadeva C-667/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državne pomoči — Državna garancija za posojilo — Sklep 2011/346/EU — Vprašanja o veljavnosti — Dopustnost — Člen 107(1) PDEU — Obrazložitev — Vpliv na trgovino med državami članicami — Člen 107(3)(b) PDEU — Resna motnja v gospodarstvu države članice)

(2015/C 138/21)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal do Comércio de Lisboa

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Estado português

Toženi stranki: Banco Privado Português SA, v stečajju, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečajju

Izrek

Preučitev vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalska), ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa Komisije z dne 20. julija 2010 o državni pomoči C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), ki jo izvaja Portugalska v obliki državne garancije banki BPP (2011/346/EU).

⁽¹⁾ UL C 93, 29.3.2014.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Zadeva C-691/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 89/105/EGS — Člen 6, točka 2 — Sestava seznama zdravil, katerih stroške povrnejo zavodi za zdravstveno zavarovanje — Sprememba pogojev za povrnitev stroškov zdravila ob podaljšanju vključitve tega zdravila na ta seznam — Obveznost obrazložitve)

(2015/C 138/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Les Laboratoires Servier SA

Toženi stranki: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Izrek

Člen 6, točka 2, Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (89/105/EGS) je treba razlagati tako, da obveznost obrazložitve iz te določbe velja za odločbo, s katero je podaljšana vključitev proizvoda na seznam zdravil, ki jih vključuje sistem zdravstvenega zavarovanja, vendar s katero je povračilo stroškov za ta proizvod omejeno na neko kategorijo bolnikov.

⁽¹⁾ UL C 85, 22.3.2014.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/
Fridolin Santer**

(Zadeva C-6/14) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 785/2004 — Letalski prevozniki in operaterji — Zavarovanja —
Zahteve — Pojma „potnik“ in „član posadke“ — Helikopter — Prevoz strokovnjaka na področju proženja
snežnih plazov z razstrelivom — Škoda, utrpjena med letom v okviru opravljanja dela — Odškodnina)**

(2015/C 138/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Tožena stranka: Fridolin Santer

Izrek

1. Člen 3(g) Uredbe (ES) št. 785/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o zahtevah v zvezi z zavarovanjem za letalske prevoznike in operaterje je treba razlagati tako, da je oseba na krovu helikopterja letalskega prevoznika Skupnosti, katere prevoz poteka na podlagi pogodbe, sklenjene med delodajalcem te osebe in tem letalskim prevoznikom, da bi opravila posebno nalogo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, „potnik“ v smislu te določbe.
2. Člen 17 Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sprejeta 28. maja 1999 v Montrealu in jo je Evropska skupnost podpisala 9. decembra 1999 na podlagi člena 300(2) ES ter je bila v njenem imenu odobrena s Sklepom Sveta z dne 5. aprila 2001 (2001/539/ES), je treba razlagati tako, da oseba, ki spada pod pojem „potnik“ v smislu člena 3(g) Uredbe št. 785/2004, spada tudi pod pojem „potnik“ v smislu člena 17 te konvencije, če je prevoz te osebe potekal na podlagi „pogodbe o prevozu“ v smislu člena 3 navedene konvencije.

⁽¹⁾ UL C 129, 28.4.2014.

Sodba Sodišča (četrty senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Christie’s France SNC/Syndicat national des antiquaires

(Zadeva C-41/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 2001/84/ES — Člen 1 — Intelektualna lastnina — Dražba izvirnih umetniških del — Sledna pravica v korist avtorja izvirnega umetniškega dela — Dolžnik nadomestila iz naslova sledne pravice — Kupec ali prodajalec — Odstopanje s pogodbeno ureditvijo)

(2015/C 138/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christie’s France SNC

Tožena stranka: Syndicat national des antiquaires

Izrek

Člen 1(4) Direktive 2001/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o sledni pravici v korist avtorja izvirnega umetniškega dela je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da lahko zavezanec za plačilo nadomestila iz naslova sledne pravice, ki je kot tak določen z nacionalno zakonodajo, pa naj je to prodajalec ali strokovnjak s trga umetnin, ki sodeluje pri transakciji, s katero koli osebo, vključno s kupcem, sklene dogovor, da na koncu ta oseba v celoti ali delno nosi stroške nadomestila iz naslova sledne pravice, če tak pogodbeni dogovor nikakor ne vpliva na obveznosti in odgovornost, ki jih ima zavezanec do avtorja.

⁽¹⁾ UL C 102, 7.4.2014.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství

(Zadeva C-43/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Varstvo ozonskega plašča — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Metoda dodelitve pravic — Brezplačna dodelitev pravic — Obdavčitev take dodelitve z davkom na darila)

(2015/C 138/25)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ŠKO-ENERGO s. r. o.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Izrek

Člen 10 Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES je treba razlagati tako, da nasprotuje uporabi davka na darila, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ker se s tem davkom ne spoštuje zgornja meja 10 % odplačnih dodelitev pravic do emisije, določena v tem členu, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 142, 12.5.2014.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, v postopku preventivnega prestrukturiranja, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Zadeva C-104/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Člen 288, tretji odstavek, PDEU — Boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih — Direktiva 2000/35/ES — Členi 2, 3 in 6 — Direktiva 2011/7/EU — Členi 2, 7 in 12 — Zakonodajna država članice, s katero se lahko v škodo upnika države spremenijo obresti od terjatve, ki je obstajala pred tema direktivama)

(2015/C 138/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Toženi stranki: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, v postopku preventivnega prestrukturiranja, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Izrek

Člen 288, tretji odstavek, PDEU in ter člena 3(3) in 6 Direktive 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih ter člena 7 in 12 Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da lahko država članica, ki je uporabila možnost iz člena 6(3)(b) prvonavedene direktive, med rokom za prenos drugonavedene direktive sprejme zakonodajne določbe, kakršne so te iz postopka v glavni stvari in ki lahko v škodo upnika države spremenijo obresti od terjatve, ki izhaja iz izvršitve pogodbe, sklenjene pred 8. avgustom 2002.

(¹) UL C 184, 16.6.2014.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Ralph Prankl**

(Zadeva C-175/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčitev — Direktiva 92/12/EGS — Splošni režim za trošarinske proizvode — Obdavčitev tihotapskega blaga — Blago, sproščeno v porabo v eni državi članici in prepeljano v drugo državo članico — Določitev pristojne države članice — Pravica tranzitne države, da obdavči navedeno blago)

(2015/C 138/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranka v postopku v glavni stvari

Ralph Prankl

Izrek

Člena 7(1) in (2) ter 9(1) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/108/EGS z dne 14. decembra 1992, je treba razlagati tako, da kadar je trošarinsko blago, ki je bilo pretihotapljeno na ozemlje ene države članice, brez spremljevalnega dokumenta, določenega v členu 7(4) navedene direktive, prepeljano v drugo državo članico, na katere ozemlje so pristojni organi odkrili to blago, tranzitne države članice niso upravičene, da tudi od voznika tovornega vozila, ki je opravil navedeni prevoz, poberejo trošarino, zato ker je bilo navedeno blago na njihovem ozemlju v komercialne namene.

⁽¹⁾ UL C 235, 21.7.2014.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. marca 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf**

(Zadeva C-178/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Carinska unija in skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifna uvrstitev blaga — Tarifna številka 8525 80 — Kamere televizijskega sprejemnika, digitalnih fotoaparatorov in video snemalnih kamer — Tarifni podštevilki 8525 80 91 in 8525 80 99 — Video kamere, vgrajene v športna očala — Funkcija „optični zum“ — Shranjevanje datotek iz zunanjih virov)

(2015/C 138/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vario Tek GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Düsseldorf

Izrek

1. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, v različici iz Uredbe Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011, je treba razlagati tako, da dejstvo, da kamere, vgrajene v športna očala, kakršna so obravnava v postopku v glavni stvari, nimajo funkcije „optičnega zuma“, ne izključuje uvrstitev teh očal v tarifni podštevilki 8525 80 91 in 8525 80 99 te kombinirane nomenklature.
2. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi št. 2658/87, v različici iz Uredbe št. 1006/2011, je treba razlagati tako, da dejstvo, da kamere, vgrajene v športna očala, kakršna so obravnava v postopku v glavni stvari, omogočajo snemanje in shranjevanje video ali avdio datotek iz zunanjih virov na izmenljiv disk, izključuje njihovo uvrstitev v tarifno podštevilko 8525 80 91 te kombinirane nomenklature, če to snemanje lahko poteka samostojno in ni odvisno od uporabe zunanje strojne ali programske opreme.

⁽¹⁾ UL C 223, 14.7.2014.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz in drugi/Svet Evropske unije,
Evropska komisija**

(Zadeva C-220/14 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam zaradi razmer v Egiptu — Zamrznitev sredstev oseb, proti katerim je bil sprožen sodni postopek glede protipravnega prilaščanja državnih sredstev — Konvencija Združenih narodov proti korupciji)

(2015/C 138/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (zastopniki: J. Lewis QC, B. Kennelly in J. Pobjoy, barristers, J. Binns, solicitor)

Drugi stranki v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in I. Gurov, agenta), Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre in D. Gauci, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin in Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar poleg svojih stroškov nosijo stroške, ki sta jih priglasila Svet Evropske unije in Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 235, 21.7.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2015 – H/Sodišče Evropske unije(Zadeva C-221/14 P) ⁽¹⁾**(Pritožba — Prejemki članov Sodišča Evropske unije — Nekdanji član Sodišča za uslužbence — Vloga za vključitev v skupni sistem zdravstvenega zavarovanja (SSZZ) — Sklep — Zavrnitev — Pravna sredstva — Zamuda — Nedopustnost)**

(2015/C 138/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: H (zastopnik: S. Sagias, dikigoros)

Druga stranka v postopku: Sodišče Evropske unije (zastopnik: A.V. Placco, agent)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. H se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 235, 21.7.2014.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. februarja 2015 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg(Zadeva C-238/14) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Socialna politika — Direktiva 1999/70/ES — Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP — Občasno zaposleni delavci v zabavni industriji — Veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas — Določba 5, točka 1 — Ukrepi za preprečevanje veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas — Pojem „objektivni razlogi“, ki upravičujejo take pogodbe)**

(2015/C 138/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Enegren in D. Martin agenta)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: D. Holderer, agent)

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da je ohranilo odstopanja od ukrepov za preprečevanje veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so bile sklenjene z občasno zaposlenimi delavci v zabavni industriji, ni izpolnilo obveznosti iz določbe 5 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 235, 21.7.2014.

Predlog za izdajo mnenja, ki ga je vložil Evropski parlament na podlagi člena 218(11) PDEU**(Mnenje 1/15)**

(2015/C 138/32)

*Jezik postopka: vsi uradni jeziki***Vlagatelj predloga**

Evropski parlament (zastopniki: F. Drexler, A. Caiola, D. Moore, agenti)

Vprašanja, predloženi Sodišču

1. Ali je predvideni sporazum ⁽¹⁾ združljiv z določbami Pogodb (člen 16 PDEU) in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (člena 7 in 8 ter člen 52(1) glede pravice fizičnih oseb do varstva osebnih podatkov?
2. Ali sta člen 82(1)(d) in člen 87(2)(a) PDEU ustrezna pravna podlaga za akt Sveta o sklenitvi predvidenega sporazuma ali mora ta akt temeljiti na členu 16 PDEU?

⁽¹⁾ Sporazum med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Sofia (Bolgarija) 26. septembra 2014 – Romyana Asenova Petrus/Republika Bolgarija**(Zadeva C-451/14)**

(2015/C 138/33)

*Jezik postopka: bolgarščina***Predložitevno sodišče**

Rayonen sad Sofia

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Romyana Asenova Petrus*Tožena stranka:* Republika Bolgarija

Sodišče (peti senat) je s sklepom z dne 5. februarja 2015 sklenilo, da je za odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Rayonen sad Sofia (Bolgarija), očitno nepristojno.

Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) vložil 14. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 3. septembra 2014 v zadevi T-686/13, Unibail/UUNT**(Zadeva C-512/14 P)**

(2015/C 138/34)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Pritožnik:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)*Druga stranka v postopku:* Unibail Management

Predlogi

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi;
- v skladu z drugim stavkom prvega odstavka člena 61 Statuta naj se odloči o zadevi, in
- tožeči stranki pred Splošnim sodiščem naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil Urad.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog. UUNT namreč meni, da je Splošno sodišče kršilo člen 75, prvi stavek, Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti v povezavi s členom 7(1)(b) te uredbe. Splošno sodišče naj bi napačno presodilo obseg pojma splošne obrazložitve in naj bi napačno razlagalo lastno sodno prakso. Nazadnje, pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je obrnilo dokazno breme.

⁽¹⁾ UL L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) vložil 14. novembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 3. septembra 2014 v zadevi T-687/13, Unibail/UUNT

(Zadeva C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka v postopku: Unibail Management

Predlogi

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi;
- v skladu z drugim stavkom prvega odstavka člena 61 Statuta naj se odloči o zadevi, in
- tožeči stranki pred Splošnim sodiščem naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil Urad.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog. UUNT namreč meni, da je Splošno sodišče kršilo člen 75, prvi stavek, Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti v povezavi s členom 7(1)(b) te uredbe. Splošno sodišče naj bi napačno presodilo obseg pojma splošne obrazložitve in naj bi napačno razlagalo lastno sodno prakso. Nazadnje, pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je obrnilo dokazno breme.

⁽¹⁾ UL L 78, str. 1.

Tožba, vložena 19. decembra 2014 – Evropski parlament/Svet Evropske unije**(Zadeva C-595/14)**

(2015/C 138/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopniki: F. Drexler, A. Caiola, in M. Pencheva, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Izvedbeni sklep Sveta z dne 25. septembra 2014 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleron (MDPV) in 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanon (metoksetamin) (2014/688/EU) ⁽¹⁾ naj se razglasi za ničen;
- učinki Izvedbenega sklepa Sveta 2014/688/EU naj se ohranijo, dokler ta ne bo nadomeščen z novim aktom, ki bo sprejet v pravilni in predpisani obliki;
- toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropski parlament v utemeljitev tožbe na podlagi člena 263 PDEU navaja dva razloga.

Prvi razlog se nanaša na to, da je Svet uporabil pravno podlago, ki naj bi bila razveljavljena z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, in nato izvedeno pravno podlago, ki naj bi bila glede na sodno prakso Sodišča sama po sebi nezakonita.

Drugi razlog se nanaša na to, da je Svet za sprejetje Sklepa 2014/688/EU uporabil postopek odločanja, ki s pravnega vidika ni pravilen. Parlament naj ne bi bil vključen v postopek, ki je vodil do sprejetja izpodbijanega sklepa. Parlament iz tega posledično sklepa na kršitev Pogodb in bistveno kršitev postopka.

Parlament za primer, če Sodišče izpodbijani sklep razglasi za ničen, meni, da bi bilo primerno, da Sodišče z izvajanjem svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU ohrani učinke izpodbijanega sklepa, dokler ta ne bo nadomeščen z novim aktom, ki bo sprejet v pravilni in predpisani obliki.

⁽¹⁾ UL L 287, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. januarja 2015 vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) – Odvolací finanční ředitelství/Český Rozhlas**(Zadeva C-11/15)**

(2015/C 138/37)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Odvolací finanční ředitelství

Tožena stranka: Český Rozhlas

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se lahko javna radiodifuzija, ki se financira z obveznimi zakonskimi prispevki na podlagi lastništva radijskega sprejemnika, njegovega posedovanja ali pravice do uporabe na drugi pravni podlagi, šteje za „opravljanje plačljive storitve“ v smislu člena 2(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS⁽¹⁾ z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, ki mora biti oproščeno DDV v skladu s členom 13A(1)(q) navedene direktive, ali pa gre za negospodarsko dejavnost, ki sploh ni predmet DDV na podlagi člena 2 Šeste direktive in za katero se zato ne uporablja oprostitev DDV v skladu s členom 13A(1)(q) navedene direktive?

⁽¹⁾ UL 1977, L 145, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht München (Nemčija)
21. januarja 2015 – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen**

(Zadeva C-24/15)

(2015/C 138/38)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Josef Plöckl

Tožena stranka: Finanzamt Schrobenhausen

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člena 22(8) in 28c(A)(a)(1) in (d) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS⁽¹⁾ z dne 17. maja 1977 državam članicam dovoljujeta, da ne priznajo davčne oprostitve za dobavo blaga znotraj Skupnosti (v obravnavanem primeru: prenos znotraj Skupnosti), če dobavitelj sicer ni izpolnil vseh ukrepov, ki jih je mogoče od njega razumno zahtevati v zvezi s postopkovnimi zahtevami knjigovodskega evidentiranja identifikacijske številke za davek na dodano vrednost, vendar niso podani konkretni indici o davčni utaji, če je bilo blago preneseno v drugo državo članico, in so izpolnjeni tudi drugi pogoji za davčno oprostitve?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 22. januarja 2015 – Pippo proti CRGT srl

(Zadeva C-27/15)

(2015/C 138/39)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pippo Pizzo

Tožena stranka: CRGT srl

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 47 in 48 Direktive 2004/18/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je zgoraj opisana italijanska, ki pri storitvah dovoljuje sklicevanje na zmogljivost več podjetij v zgoraj navedenem smislu?
2. Ali načela prava Evropske unije, zlasti načela varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti in sorazmernosti, nasprotujejo predpisu iz pravnega reda države članice, ki dovoljuje, da se iz postopka za oddajo javnih naročil izključi podjetje, ki je zaradi neobstoja izrecne navedbe v aktih razpisa spregledalo obveznost, katere neizpolnitev se sankcionira z izključitvijo, to je obveznost plačila zneska za sodelovanje v navedenem postopku, in to kljub temu da obstoj navedene obveznosti ni jasno razviden iz besedila zakona, veljavnega v navedeni državi članici, vendar ga je mogoče rekonstruirati na podlagi dveh pravnih dejanj, ki vključujeta najprej široko razlago takšnih določb pozitivnega prava navedene države članice in nato vključitev – v skladu z ugotovitvami na podlagi navedene široke razlage – vsebine predpisov v akte razpisa?“

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemska) 23. januarja 2015 – Koninklijke KPN NV in drugi/Autoriteit Consument en Markt
(ACM)**

(Zadeva C-28/15)

(2015/C 138/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Koninklijke KPN NV in KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV in UPC Business BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1) Okvirne direktive⁽¹⁾ v povezavi s členoma 8 in 13 Direktive o dostopu⁽²⁾ razlagati tako, da nacionalna sodišča načeloma lahko v sporu o zakonitosti stroškovno naravnane cene na veleprodajnem trgu zaključevanja govornih klicev, ki jo določi nacionalni regulativni organ, sprejmejo odločitev, ki se ne ujema s Priporočilom Evropske komisije z dne 7. maja 2009 o regulaciji cen zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežjih EU (2009/396/ES)⁽³⁾, v katerem je metoda Pure-BULRIC priporočena kot ustrezní cenovni ukrep na trgih zaključevanja govornih klicev, če menijo, da je to potrebno na podlagi dejanskih okoliščin primera, o katerem presojujejo, in/ali na podlagi preudarkov nacionalnega oziroma nadnacionalnega prava?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: v kolikšni meri lahko potem nacionalna sodišča pri presoji stroškovno naravnane cenovnega ukrepa
- (a) glede na člen 8(3) Okvirne direktive argument nacionalnega regulativnega organa, da se spodbuja razvoj notranjega trga, ocenjujejo na podlagi obsega dejanskega vpliva na delovanje notranjega trga?
- (b) glede na politične cilje in regulativna načela iz člena 8 Okvirne direktive in člena 13 Direktive o dostopu preučijo, ali je cenovni ukrep
- (i) sorazmeren,
- (ii) ustrezen,
- (iii) primeren in upravičen?
- (c) od nacionalnega regulativnega organa zahtevajo, da dovolj prepričljivo dokaže, da se
- (i) politični cilj, naveden v členu 8(2) Okvirne direktive, da nacionalni regulativni organi podpirajo konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, dejansko uresničuje in da so uporabniki dejansko deležni kar največje ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti,
- (ii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(3) Okvirne direktive, glede prispevanja k razvoju notranjega trga, in
- (iii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(4) Okvirne direktive, glede podpiranja interesov državljanov?
- (d) glede na člen 16(3) Okvirne direktive in člen 8(2) in (4) Direktive o dostopu pri odgovoru na vprašanje, ali gre za ustrezen cenovni ukrep, upoštevajo okoliščino, da je bil ukrep naložen na trgu, na katerem imajo regulirana podjetja znatno tržno moč, da pa je v izbrani obliki (Pure-BULRIC) namenjen spodbujanju enega od ciljev Okvirne direktive – namreč interesov končnih uporabnikov – na drugem trgu, na katerem regulacija ne pride v poštev?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, str. 7).

⁽³⁾ UL L 124, str. 67.

Pritožba, ki jo je Simba Toys GmbH & Co. KG vložila 27. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Simba Toys GmbH & Co. KG (zastopnik: O. Ruhl, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Seven Towns Limited

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG proti UUNT – Seven Towns Limited;
- razveljavi odločbo drugega odbora Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) za pritožbe z dne 1. septembra 2009 (zadeva 1526/2008-2);
- UUNT in družbi Seven Towns Limited naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka pred Sodiščem in prvostopenjskega postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja šest pritožbenih razlogov: prvi se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 40/94 ⁽¹⁾. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 40/94. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(iii) Uredbe št. 40/94. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94. Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 76(1) Uredbe št. 207/2009 ⁽²⁾.

Prvi pritožbeni razlog je razdeljen na enajst delov: napačna zahteva po „natančno razumeti“; napačno neupoštevanje proizvodov, ki so že na trgu; ugotovitve o razkritju upodobitve znamke naj bi temeljile na izkrivljanju dejstev in dokazov; preozka razlaga merila „tehnične funkcije“; neupoštevanje neobstoja samosvojih bistvenih značilnosti; napačne preudarki o splošnem interesu; napačna pravna presoja upoštevnosti neobstoja alternativnih oblik; Ugotovitev alternativnih oblik naj bi temeljila na izkrivljanju dejstev in dokazov; napačna pravna merila glede vzročne zveze in rezultata tehnične funkcije; neupoštevnost možnosti kock brez vidnih črt; napačna ugotovitev, da so zaradi domnevne netehničnosti ene podkategorije proizvodov netehnični vsi drugi proizvodi, za katere je znamka registrirana.

Drugi pritožbeni razlog ima en del: napačno neupoštevanje tega, da so bistveni elementi funkcionalni.

Tretji pritožbeni razlog ima en del: napačno neupoštevanje tega, da bistveni elementi dajejo proizvodu bistveno vrednost.

Četrty pritožbeni razlog je razdeljen na enajst delov: napačna pravna presoja dokaznega bremena; napačna analiza posamičnih elementov sporne znamke; napačno neupoštevanje tehničnosti posamičnih elementov; napačno upoštevanje zgolj standardov zadevnega sektorja; napačno merilo „samodejnosti“; napačna ugotovitev, da imajo zaradi domnevnega razlikovalnega učinka ene podkategorije proizvodov razlikovalni učinek vsi drugi proizvodi, za katere je znamka registrirana; napačna uporaba merila „najverjetnejše oblike“; zanikanje, da je magična kocka najverjetnejša oblika, naj bi temeljila zgolj na izkrivljanju dejstev in dokazov; napačna presoja razlikovalnega učinka zgolj z vidika potrošnika; napačna zavrnitev upoštevanja specifičnih proizvodov, ki se dejansko že tržijo; napačna pravna merila za presojo upoštevnosti proizvodov, ki so že na trgu.

Peti pritožbeni razlog je razdeljen na osem delov: napačna zahteva po „nedvoumnosti“; napačna zahteva po „samodejnosti“; napačna razlaga merila „dovolj neposredne in konkretne zveze“; napačna analiza opisnosti zgolj glede na splošno formulacijo proizvodov; napačna opredelitev upoštevne javnosti; napačna presoja poznavanja javnosti; napačno neupoštevanje prihodnjega razvoja; napačna presoja javnega interesa z napačnim sklicevanjem na alternativne oblike.

Šesti pritožbeni razlog ima en del: napačna ugotovitev dejanskega stanja brez dokazov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 1, str. 146).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italija) 29. januarja 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

(Zadeva C-37/15)

(2015/C 138/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Tožena stranka: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v nasprotju s pravom Skupnosti ureditev iz člena 188 zakonske uredbe 152/2006 in uredbe ministrstva za okolje z dne 17. decembra 2009, po kateri se začetek veljavnosti zakonodaje o prenosu Direktive 2008/98/ES ⁽¹⁾ odloži do izdaje ministrske uredbe, s katero bodo določeni tehnični postopki in rok za začetek veljavnosti navedene zakonodaje o prenosu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 2. februarja 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance

(Zadeva C-41/15)

(2015/C 138/43)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Nasprotna stranka: Minister for Finance

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali druga direktiva o pravu družb ⁽¹⁾ v vseh okoliščinah, vključno z okoliščinami v tej zadevi, prepoveduje izdajo odredbe v skladu s členom 9 Credit Institutions (Stabilisation) Act iz leta 2010, na podlagi mnenja ministra, da je ta potrebna, če so učinki take odredbe povečanje kapitala družbe brez soglasja skupščine; dodelitev novih delnic, ne da bi bile prednostno ponujene obstoječim delničarjem, brez soglasja skupščine; znižanje nominalne vrednosti delnic družbe brez soglasja skupščine in, v ta namen, sprememba akta družbe o ustanovitvi in njenega statuta brez soglasja skupščine?
2. Ali odredba, ki jo je izdalo High Court v skladu s členom 9 Credit Institutions (Stabilisation) Act iz leta 2010 v zvezi z Irish Life and Permanent Group Holdings pic in Irish Life and Permanent pic, krši pravo Evropske unije?

⁽¹⁾ Druga direktiva Sveta z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (77/91/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. februarja 2015 vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – État belge – SPF Finances/ING International SA, ki je v pravicah in obveznostih nasledila družbo ING Dynamic SA

(Zadeva C-48/15)

(2015/C 138/44)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: État belge – SPF Finances

Nasprotna stranka: ING International SA, ki je v pravicah in obveznostih nasledila družbo ING Dynamic SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala ⁽¹⁾ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11), zlasti njene člene 2, 4, 10 in 11 v medsebojni povezavi, razlagati tako, da nasprotujejo določbam nacionalne zakonodaje, kot sta člena 161 in 162 belgijskega zakonika o davku na dediščino, kakor sta bila spremenjena s programskim zakonom z dne 22. decembra 2003 o davku na kolektivne naložbene podjetje, saj morajo kolektivni naložbeni podjetji, ki so v drugi državi članici ustanovljeni v obliki kapitalskih družb in ki tržijo svoje enote v Belgiji, navedeni davek vsako leto plačati na celotni znesek svojih enot, vpisanih v Belgiji, zmanjšan za znesek odkupov ali vračilo takih vpisov, pri čemer so zneski, ki jih ti kolektivni naložbeni podjetji zberejo v Belgiji, obdavčeni z navedenim davkom, dokler z njimi razpolagajo navedeni podjetji?
2. Ali je treba člene od 49 do 55 in od 56 do 66 Pogodbe ES, po potrebi v povezavi s členoma 10 in 293, druga alineja, Pogodbe ES, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica enostransko spremeni navezno okoliščino v zvezi z davkom, kakor je predviden s členom 161 in naslednjimi belgijskega zakonika o davku na dediščino, zato da nadomesti osebno navezno okoliščino, ki temelji na stalnem prebivališču davčnega zavezanca in je določena v mednarodnem davčnem pravu, z domnevno dejansko navezno okoliščino, ki ni določena v mednarodnem davčnem pravu, ob upoštevanju dejstva, da država članica zaradi uveljavljanja svoje davčne suverenosti sprejme posebno sankcijo, kakor je ta, predvidena v členu 162, tretji odstavek, belgijskega zakonika o davku na dediščino, samo nasproti tujim gospodarskim subjektom?

3. Ali je treba člena 49 in 56 Pogodbe ES, po potrebi v povezavi s členoma 10 in 293, druga alineja, Pogodbe ES, razlagati tako, da nasprotujeta obdavčitvi, kakršna je opisana zgoraj, ki – ker nikakor ne upošteva obdavčitev, katerih predmet so kolektivni naložbeni podjemi, ustanovljeni v drugi državi članici, že v matični državi članici – pomeni dodatno finančno obremenitev, ki lahko ovira trženje njihovih enot v Belgiji?
4. Ali je treba Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ⁽²⁾ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 139), po potrebi v povezavi s členoma 10 in 293, druga alineja, Pogodbe ES, razlagati tako, da nasprotuje obdavčitvi, kot je opisana zgoraj, ker krši glavni cilj Direktive, in sicer olajšati trženje enot kolektivnih naložbenih podjetij v Evropski uniji?
5. Ali je treba člena 49 in 56 Pogodbe ES razlagati tako, da nasprotujeta upravnim stroškom, ki nastanejo pri pobiranju davka, kot je opisan zgoraj, naloženega kolektivnim naložbenim podjetjem, ki so ustanovljeni v drugi državi članici in tržijo svoje enote v Belgiji?
6. Ali je treba člena 49 in 56 Pogodbe ES razlagati tako, da nasprotujeta določbi nacionalne zakonodaje, kot je člen 162, drugi odstavek, belgijskega zakonika o davku na dediščino v obsegu, v katerem ta določba za kolektivne naložbene podjeme, ki so ustanovljeni v drugi državi članici in tržijo svoje enote v Belgiji, določa posebno sankcijo, in sicer prepoved, ki jo izreče sodišče, vlaganja enot v prihodnosti v Belgiji, če svoje napovedi ne predložijo do 31. marca vsakega leta ali ne plačajo zgoraj opisanega davka?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 139.

Pritožba, ki jo je Herrn Kurt Hesse vložil 6. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 27. novembra 2014 v zadevi T-173/11, Kurt Hesse in Lutter & Partner GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Kurt Hesse (zastopnik: M. Krogmann, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 27. novembra 2014 (zadeva T-173/11),
 - razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe z dne 11. januarja 2011 (zadeva R 0306/2010-4) in zavrne ugovor zoper prijavo znamke Skupnosti št. 5 723 432 z dne 16. februarja 2007, ter
- podredno,
- zadevo vrne Splošnemu sodišču Evropske unije v ponovno odločanje.

Poleg tega pritožnik Sodišču predlaga, naj

- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja naslednje pritožbene razloge:

1. Neupravičeno neupoštevanje dejavnikov v zvezi s podobnostjo proizvodov iz člena 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾

Pritožnik izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča, da je odbor za pritožbe utemeljeno ugotovil, da so „prenosne navigacijske naprave, zlasti prenosne naprave za satelitsko navigacijo“ na eni strani in proizvodi, na katere se nanašajo znamke, navajane v ugovoru, na drugi strani podobni. Splošno sodišče naj pri presoji podobnosti ne bi upoštevalo bistvenih dejavnikov, kot so kategorija zadevnih proizvodov, njihova izdelava, njihovo trženje, njihovi distribucijski kanali in njihova prodajna mesta. Če bi bili upoštevani in pravilno pretehtani vsi upoštevani dejavniki, bi se ugotovilo, da proizvodi niso podobni.

2. Izkrivljenje dejstev in pravno napačna uporaba varstva ugleda iz člena 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti

Splošno sodišče naj neupravičeno ne bi ugotovilo, da je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da je znamka „Carrera“ poznana znatnemu delu javnosti. Odbor za pritožbe naj bi svojo ugotovitev oprl zlasti na posamezne elemente izvedenskega mnenja. Odbor za pritožbe in Splošno sodišče naj bi ključne ugotovitve izvedenskega mnenja neupravičeno označila za „brez vrednosti“ in naj ostalih ključnih ugotovitev v celoti ne bi upoštevala. Tako naj bi odločba Splošnega sodišča temeljila na znatnem izkrivljenju dejstev in dokazov.

3. Neupravičena ugotovitev „prenosa podobe“ na podlagi člena 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti

Splošno sodišče naj neupravičeno ne bi ugotovilo, da je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da v zvezi z znamko „Carrera“, ki jo je prijavil pritožnik, obstaja nevarnost „prenosa podobe“. Odbor za pritožbe naj bi ugotovil, da bi vsi proizvodi, na katere se nanaša prijavljena znamka, lahko „bili nameščeni v osebna vozila in se v njih uporabljali“. Iz tega naj bi izhajala „socialna navada“, zaradi katere naj bi uporaba proizvodov, na katere se nanaša prijavljena znamka, in uporaba osebnih vozil „sovpadali“. Dejansko pa naj zgolj dejstvo, da je proizvode, na katere se nanaša prijavljena znamka, mogoče namestiti v osebna vozila in jih v njih uporabljati, nikakor ne bi pomenilo „socialne navade“ in ne bi moglo povzročiti „prenosa podobe“. V zvezi s tem naj Odbor za pritožbe in Splošno sodišče svoje odločitve ne bi obrazložila razumljivo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija)
9. februarja 2015 – United Video Properties Inc./Telenet NV

(Zadeva C-57/15)

(2015/C 138/46)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: United Video Properties Inc.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Telenet NV

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali besedna zveza „razumni in sorazmerni pravni stroški in drugi izdatki“ v členu 14 Direktive o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine⁽¹⁾ nasprotuje belgijskim predpisom, ki sodiščem omogočajo upoštevanje točno določenih posebnosti zadeve in glede stroškov za pomoč odvetnika določajo sistem raznolikih pavšalnih tarif?
2. Ali besedna zveza „razumni in sorazmerni pravni stroški in drugi izdatki“ v členu 14 Direktive o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine nasprotuje sodni praksi, v skladu s katero je povrnitev stroškov za tehničnega svetovalca mogoča le v primeru napačnega ravnanja (pogodbenega ali nepogodbenega)?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Italija) 9. februarja 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Zadeva C-59/15)

(2015/C 138/47)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Tožene stranke: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načelo, določeno v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – ki je glede javnih naročil podrobneje urejeno v členu 1 Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989⁽¹⁾ – v skladu s katerim ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem, nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz členov 9, 13 in 14 uredbe predsednika republike št. 115 z dne 30. maja 2002, ki se uporabi v obravnavanem primeru in ki za dostop do sodnega varstva v upravnih zadevah na področju postopkov oddaje javnih naročil določa plačilo enotnega prispevka, ki je višji od tistega, ki je določen za dostop do sodnega varstva v upravnih zadevah na drugih področjih?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246).

Pritožba, ki jo je Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH vložila 11. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 11. decembra 2014 v zadevi T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland/Evropska komisija

(Zadeva C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (zastopnika: S. Altenschmidt in P.-A. Schütter, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

- Pritožnica Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 11. decembra 2014 v zadevi T-476/12.
- Pritožnica dalje navaja, naj se ugotovi prvostopenjski zahtevi iz ničnostne tožbe, da se sklep Komisije z dne 13. januarja 2013 (GestDem št. 3273/2012) razglasi za ničen.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica meni, da Splošno sodišče ni upoštevalo zahtev iz Uredbe (ES) št. 1367/2006 ⁽¹⁾ za obstoj razlogov za zavrnitev odobritve prostega dostopa do informacij okoljskega značaja. Razloge za zavrnitev iz člena 4(3) in 4(5) Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽²⁾ naj v nasprotju z navodilom člena 6(1) Uredbe (ES) 1367/2006 ne bi razlagalo ozko. Splošno sodišče naj prav tako ne bi ustrezno upoštevalo javnega interesa za dostop do informacij okoljskega značaja. Izpodbijana sodba prav tako ni v skladu z Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki jo je odobrila Unija.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, kraj zasedanja 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 12. februarja 2015 – Mehrdad Ghezelbash proti Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie

(Zadeva C-63/15)

(2015/C 138/49)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Den Haag, kraj zasedanja 's-Hertogenbosch

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mehrdad Ghezelbash

Tožena stranka: Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kakšen je obseg veljavnosti člen 27 Uredbe št. 604/2013 ⁽¹⁾, če je potrebno, v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe?

Ali ima prosilec za azil v primeru, kakršen je ta, v katerem je tujec z zahtevo za priznanje odgovornosti za azilni postopek soočen šele po tem, ko je bilo zahtevi ugodeno, in predloži dokaze, ki bi lahko pripeljali do ugotovitve, da za obravnavanje prošnje za azil ni odgovorna država članica, na katero je bila zahteva naslovljena, temveč država članica, ki daje zahtevo, ta država članica pa teh dokumentov nato niti ne preveri niti jih ne predloži državi članici, na katero je prošnja naslovljena, v skladu s tem členom pravico vložiti (učinkovito) pravno sredstvo zoper uporabo meril za določanje odgovorne države, navedenih v Poglavju III Uredbe št. 604/2013?

2. V primeru, da se tujec tako v skladu z Uredbo št. 604/2013, kot tudi v skladu z Uredbo št. 343/2003 ⁽²⁾ načeloma ne more sklicevati na napačno uporabo meril za določanje odgovorne države članice, če je država članica, na katero je bila zahteva naslovljena, ugodila zahtevi za sprejem: ali je pravilno stališče tožene stranke, da je izjema od tega načela možna samo v družinskih situacijah v smislu člena 7 Uredbe št. 604/2013, ali pa so možna tudi druga posebna dejstva in okoliščine, na podlagi katerih se lahko tujec sklicuje na napačno uporabo meril za določanje odgovorne države članice?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje tak, da lahko poleg družinskih situacij tudi druge okoliščine povzročijo, da se lahko tujec sklicuje na napačno uporabo meril za določanje odgovorne države: ali se lahko za tovrstna posebna dejstva in okoliščine štejejo dejstva in okoliščine, opisane v točki 12 te odločbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, str. 31).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 109).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 12. februarja 2015 – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Zadeva C-64/15)

(2015/C 138/50)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: BP Europa SE

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 10(4) Direktive 2008/118/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da so pogoji iz tega člena izpolnjeni samo, če skupna količina blaga, ki se giba pod režimom odloga plačila trošarine, ne prispe v namembni kraj, ali pa se lahko navedena določba ob upoštevanju člena 10(6) Direktive 2008/118/ES uporabi tudi za primere, v katerih samo del trošarinskega blaga, ki se giba pod režimom odloga plačila trošarine, ne prispe v namembni kraj?
2. Ali je treba člen 20(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da se gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine konča šele, ko prejemnik v celoti raztovori prispelo prevozno sredstvo, zaradi česar se primanjkljaj med postopkom razkladanja ugotovi še med gibanjem?
3. Ali člen 10(2) v povezavi s členom 7(2)(a) Direktive 2008/118/ES nasprotuje nacionalni določbi, po kateri je pristojnost pobiranja trošarin s strani namembne države članice (poleg izvetja primerov iz člena 7(4) Direktive 2008/118/ES) odvisna samo od odkritja nepravilnosti in če ni mogoče ugotoviti, kje je prišlo do nepravilnosti, ali pa se dodatno zahteva ugotovitev, da je bilo trošarinsko blago z njegovo odpremo iz režima odloga plačila trošarine sproščeno v porabo?

4. Ali je treba člen 7(2)(a) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da se v primeru odkritja nepravilnosti na podlagi člena 10 (2) Direktive 2008/118/ES šteje, da je bilo trošarinsko blago, ki se giba pod režimom odloga plačila trošarine in ki ni prispelo v namembni kraj, sproščeno v porabo, vselej ko ni mogoče predložiti dokaza popolnega uničenja ali nepovratne izgube primanjkljaja iz člena 7(4) Direktive 2008/118/ES?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL 2009, L 9, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Bari (Italija) 12. februarja 2015 – kazenski postopek zoper Vito Santora

(Zadeva C-65/15)

(2015/C 138/51)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Vito Santoro

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 49 in naslednje PDEU ter 56 in naslednje PDEU, kakor so bili razloženi tudi v sodbi Sodišča Evropske unije z dne 16. februarja 2012 [v združenih zadevah C 72/10 in C 77/10], razlagati tako, da nasprotujejo objavi javnega razpisa glede koncesij s krajšim trajanjem od tistih, ki so bile dodeljene v preteklosti, pri čemer je bil navedeni javni razpis objavljen zaradi odprave posledic nezakonitosti izključitve nekega števila gospodarskih subjektov iz prejšnjih javnih razpisov?
2. Ali je treba člene 49 in naslednje PDEU ter 56 in naslednje PDEU, kakor so bili razloženi tudi v zgoraj navedeni sodbi Sodišča Evropske unije, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da zahteva po časovni uskladitvi prenehanja koncesij pomeni ustrezno utemeljitev krajšega trajanja koncesij, ki so predmet javnega razpisa, od tistih, ki so bile dodeljene v preteklosti?
3. Ali je treba člene 49 in naslednje PDEU ter 56 in naslednje PDEU, kakor so bili razloženi tudi v zgoraj navedeni sodbi Sodišča Evropske unije, razlagati tako, da nasprotujejo določitvi obveznosti neodplačnega prenosa uporabe opredmetenih in neopredmetenih sredstev, ki tvorijo omrežje za upravljanje in pobiranje stav, v primeru prenehanja dejavnosti zaradi poteka trajanja koncesije ali zaradi ukrepov izgube ali odvzema pravice?

Tožba, vložena 12. februarja 2015 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-66/15)

(2015/C 138/52)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Wasmeier in D. Triantafyllou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da prejema celoten znesek dajatve ob registraciji vozila – ki ga stranki s prebivališčem v Helenski republiki v najem ali finančni zakup (leasing) daje ponudnik s sedežem v drugi državi članici – ne da bi upoštevala trajanje pogodbe o leasingu ali najemu, niti trajanje uporabe vozila na nacionalnem ozemlju Helenske republike, krši obveznosti, ki jih ima na podlagi členov od 56 do 62 PDEU v zvezi s svobodo opravljanja storitev.
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika je s tem, da je ponudniku s sedežem v drugi državi članici nalagala plačilo celotnega zneska dajatve ob registraciji za vozila, ki jih imajo v najemu ali leasingu osebe s prebivališčem v Helenski republiki, ne da bi upoštevala trajanje pogodbe o najemu (ali leasingu), niti trajanje uporabe teh vozil na grškem ozemlju, kršila obveznosti, ki so določene v členih od 56 do 62 PDEU.

Naložitev plačila celotnega zneska dajatve o registraciji je nesorazmerna in ovira svobodno opravljanje storitev (glej sodno prakso Sodišča v zadevah Cura Anlagen, C-451/99, Coevering, C-242/05, Ilhan, C-42/08, VAV Autovermietung GmbH, C-91/10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 16. februarja 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Zadeva C-69/15)

(2015/C 138/53)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nutrivet D.O.O.E.L.

Tožena stranka: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da se pošiljka odpadkov izvede „na način, ki ni izrecno določen v dokumentu iz Priloge VII“ v smislu člena 2, točka 35, (g)(iii) Uredbe (ES) št. 1013/2006 ⁽¹⁾, kadar tisti, ki pripravi pošiljko, polja 2 (Uvoznik/Prejemnik), 7 (Objekt predelave) in 11 (Zadevna(e) država(e)) v dokumentu iz Priloge VII k navedeni Uredbi izpolni tako, da obstaja neskladje med navedenimi informacijami, čeprav so te informacije jasno navedene v mednarodnem potovalnem dokumentu in drugih razpoložljivih dokumentih?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se lahko globa, ki je bila naložena iz tega razloga in katere znesek je enak znesku globe, ki se naloži tistemu, ki krši obveznost popravka dokumenta iz Priloge VII k Uredbi (ES) št. 1013/2006, šteje za sorazmerno?
3. Ali je zato, da se pošiljka odpadkov šteje za nezakonito v smislu člena 2, točka 35, (g)(iii) Uredbe (ES) št. 1013/2006, potrebno, da tisti, ki izpolni dokument iz Priloge VII k navedeni uredbi, organ namenoma zavede?

4. Ali je zato, da se pošiljka odpadkov, ki se izvede „na način, ki ni izrecno določen v dokumentu iz Priloge VII“ v smislu člena 2, točka 35, (g)(iii) Uredbe (ES) št. 1013/2006, šteje za nezakonito, pomembno, da so informacije ali podatki, ki niso podani natančno, upoštevni z vidika varstva okolja? V primeru pritrdilnega odgovora, katere informacije ali podatke v dokumentu iz Priloge VII k navedeni uredbi je treba šteti za upoštevne z vidika varstva okolja?
5. Ali se lahko šteje, da se pošiljka odpadkov izvede „na način, ki ni izrecno določen v dokumentu iz Priloge VII“ v smislu člena 2, točka 35, (g)(iii) Uredbe (ES) št. 1013/2006, kadar organ ne izvede postopka iz člena 24 navedene uredbe, ne pozove zadevnih organov k udeležbi in ne odredi, naj se odpadki, ki so bili poslani nezakonito, prevzamejo nazaj?
6. Kako je treba razumeti in obravnavati pristojnost v smislu člena 18(1)(a) Uredbe (ES) št. 1013/2006?
7. Kako je treba razlagati pojem v Prilogi IC, del IV, točka 15 Uredbe (ES) št. 1013/2006, v skladu s katerim mora biti trgovec ali posrednik v sodni pristojnosti ciljne države, da bi lahko bil prejemnik?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Markkinaoikeus (Finska) 19. februarja 2015 –
Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto**

(Zadeva C-75/15)

(2015/C 138/54)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Markkinaoikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Predlagateljica: Viiniverla Oy

Nasprotna stranka: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se je treba pri presoji, ali gre za navajanje v smislu člena 16(b) Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 ⁽¹⁾, opreti na normalno obveščene ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika?
2. Kakšen pomen imajo pri presoji prepovedi, odrejene zaradi zaščite geografske označbe „Calvados“ in ki se nanaša na uporabo imena „Verlados“ za žgano pijačo, pridelano iz jabolk, ki se prodaja na Finskem pod tem imenom, spodaj navedene okoliščine za razlago pojma „navajanje“ v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 in uporabo te uredbe:
 - (a) prvi del („Verla“) imena „Verlados“ se nanaša na vas na Finskem, ki jo finski potrošnik po vsej verjetnosti pozna,
 - (b) prvi del („Verla“) označbe „Verlados“ napotuje na proizvajalko tega izdelka, družbo Viiniverla Oy,

- (c) „Verlados“ je lokalni izdelek, pridelan v Verli, ki se ga v povprečju prodaja nekaj sto litrov na leto v restavraciji, ki je del tovarniškega kompleksa, in ki ga je mogoče v omejenih količinah dobiti na podlagi naročila pri državni družbi za prodajo alkohola v smislu zakona o alkoholu,
- (d) besedi „Verlados“ in „Calvados“ imata od treh zlogov skupnega samo enega („dos“), vendar pa se ujema njune zadnje štiri črke („ados“), to pomeni polovica vseh črk?
3. Če se bo ime „Verlados“ štelo za navajanje v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008, ali je mogoče vendarle njeno uporabo upravičiti na podlagi zgoraj navedenih okoliščin ali kakšne druge okoliščine, recimo na podlagi tega, da vsaj finski potrošnik ne more dobiti vtisa, da se „Verlados“ proizvaja v Franciji?

⁽¹⁾ UL L 39, str. 16.

Pritožba, ki jo je Sodišče Evropske unije vložilo 19. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 9. januarja 2015 v zadevi T-409/14, Marcuccio/Evropska unija in Sodišče Evropske unije

(Zadeva C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Sodišče Evropske unije (zastopnik: A.V. Placco, agent)

Druga stranka v postopku: Luigi Marcuccio

Predlogi

Sodišče EU Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča Evropske unije (tretji senat) z dne 9. januarja 2015 v zadevi Marcuccio/Evropska unija in Sodišče Evropske unije (T-409/14) v delu, v katerem so bili zavrnjeni drugi, tretji in četrti del predlogov iz vloge, ki jo je Sodišče EU vložilo pri Splošnem sodišču v smislu člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča;
- navedenim delom predlogov ugotovi in s tem
 - primarno, dokončno odloči o sporu in odškodninsko tožbo L. Marcuccia zavrne kot nedopustno, ker je vložena proti Sodišču EU (ki zastopa Unijo);
 - podredno, če Sodišče meni, da okoliščina, da je ta tožba vložena proti Sodišču EU, in ne proti Komisiji (ki zastopa Unijo), ne vpliva na njeno dopustnost, ampak da bi moralo Splošno sodišče pri odločanju o procesnem vprašanju, na katero je opozorilo Sodišče EU, odrediti, da kot tožena stranka nastopa Komisija, in ne Sodišče EU, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje o odškodninskem zahtevku L. Marcuccia ob upoštevanju pravnih ugotovitev Sodišča;
- L. Marcucciu naloži plačilo stroškov Sodišča EU na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče EU v okviru prvega pritožbenega razloga v zvezi s kršitvijo pravil o zastopanju Unije pred njenimi sodišči navaja, da ker ni nobene izrecne določbe o zastopanju Unije pred njenimi sodišči v postopkih s tožbami, vloženimi v skladu s členom 268 PDEU za ugotovitev nepogodbene odgovornosti Unije, morajo pravila o takem zastopanju izhajati iz splošnih načel, ki veljajo za opravljanje sodne funkcije, zlasti načela pravilnega delovanja pravosodja ter načel neodvisnosti in nepristranskosti sodišča.

Sodišče EU je ta prvi pritožbeni razlog razdelilo na dva dela, ki se nanašata prav na nespoštovanje načela pravnega delovanja pravosodja ter načel neodvisnosti in nepristranskosti sodišča. S prvim pritožbenim razlogom Sodišče EU poudarja, da ugotovitev Splošnega sodišča, da mora Sodišče EU zastopati Unijo v postopku z zgoraj navedeno odškodninsko tožbo, odkrito temelji na sodni praksi, ki se je začela s sodbo Werhahn Hansamühle in drugi/Svet in Komisija (od 63/72 do 69/72, EU:C:1973:121, v nadaljevanju: sodba Werhahn in drugi). V skladu z rešitvijo, ki je bila sprejeta v navedeni sodni praksi, velja, da kadar je Skupnost, zdaj Unija, pozvana, naj odgovarja za dejanja ene od njenih institucij, jo pri sodišču Unije zastopa institucija (ali institucije), ki jim je pripisana odgovornost za povzročitev škode. Sodišče EU pa trdi, da se ta rešitev v obravnavani zadevi ne bi smela uporabiti, kajti ob upoštevanju različnih dejavnikov naj bi bil izid tega v resnici v nasprotju z interesi pravnega delovanja pravosodja, ki je, kot je izrecno razvidno iz sodbe Werhahn in drugi, bistvo te rešitve. V teh okoliščinah se Sodišče EU mimogrede sklicuje na neupoštevanje področja uporabe člena 317, prvi odstavek, PDEU in člena 53(1) Uredbe št. 966/2012 ⁽¹⁾, v skladu s katerimi bi moralo Splošno sodišče upoštevati načelo dodelitve odškodnine, kakršna je ta, ki se zahteva v obravnavani zadevi, iz dela proračuna Unije, ki zadeva Komisijo.

Sodišče EU v okviru drugega pritožbenega razloga sklicujoč se na sodbo ESČP z dne 10. julija 2008 v zadevi Mihalkov proti Bolgariji (zadeva št. 67719/01) zatrjuje, da je Splošno sodišče s tem, ko je štel, da bi moralo Sodišče EU zastopati Unijo v postopku z odškodninsko tožbo L. Marcuccia, ravnalo v nasprotju z zahtevami objektivne neodvisnosti in nepristranskosti sodišča. Ker je namreč po eni strani do podlage za domnevno odgovornost prišlo pri opravljanju sodne funkcije senata in ker po drugi strani senat, ki odloča o zadevi i) pripada istemu sodišču (Splošnemu sodišču), ki mu pripada senat, kateremu je pripisana odgovornost in ii) je del tožene stranke v isti zadevi (Sodišča EU), ki zaposluje člane senata, naj bi bile zgoraj navedene zahteve kršene, še toliko bolj v primeru, v katerem se, kot je odločilo Splošno sodišče, odškodnina, kakršna je ta, ki se zahteva v obravnavani zadevi, mora izplačati iz proračuna, ki zadeva Sodišče EU.

Sodišče EU v okviru drugega pritožbenega razloga še zatrjuje, da je bila v izpodbijanem sklepu kršena obveznost obrazložitve, ker ta ni vseboval podrobnega izpodbijanja utemeljitve, ki jo je Sodišče EU podalo pred Splošnim sodiščem in ki je temeljila na več sodbah Sodišča – med katerimi so sodbe v zadevah Gascogne/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) in Kendrion/Komisija (C-50/12 P, EU:C:2013:771).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija)
20. februarja 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon (minister za finance)**

(Zadeva C-81/15)

(2015/C 138/56)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kapnoviomichania Karelia AE

Tožena stranka: Ypourgos Oikonomikon (minister za finance)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Direktivo 92/12/EGS⁽¹⁾ glede na splošna načela prava Unije, zlasti načel učinkovitosti, pravne varnosti in sorazmernosti, razlagati tako, da v primeru, kot je obravnavani, nasprotuje uporabi zakonodajne določbe države članice, kot je člen 108 carinskega zakonika, v skladu s katero se lahko za plačilo upravnih kazni zaradi tihotapstva imetnik trošarinskega skladišča z dovoljenjem za proizvode, ki se prevažajo iz njegovega trošarinskega skladišča v režimu odložene davčne obveznosti in so bili nezakonito umaknjeni iz navedenega režima s tihotapstvom, razglasi za solidarno odgovornega – ne glede na to, ali je bil ob storitvi kršitve lastnik blaga v skladu pravili zasebnega prava, in ne glede na to, ali je bilo med storilci tihotapstva, ki so bili vpleteni v navedeno trgovino, ter imetnikom trošarinskega skladišča pogodbeno razmerje, iz katerega je mogoče sklepati, da so ti delovali kot njegovi zastopniki?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179).

Pritožba, ki jo je H & R ChemPharm GmbH vložila 24. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 v zadevi T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Evropska komisija

(Zadeva C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: H & R ChemPharm GmbH (zastopnika: M. Klusmann in S. Thomas, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 v zadevi T-551/08 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, globo, ki je bila v znesku 22 milijonov naložena tožeči stranki v členu 2 sporne odločbe z dne 1. decembra 2008, ustrezno zniža;
- še bolj podredno, vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije;
- razveljavi odločitev Splošnega sodišča, ki je bila sprejeta na podlagi člena 90(a) Poslovnika Splošnega sodišča, da se ji naloži plačilo stroškov postopka v višini 10.000 EUR;
- naloži plačilo stroškov postopka toženi stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 (št. v vpisniku 651533) v zadevi T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Komisija, s katero je Splošno sodišče zavrnilo ničnostno tožbo, vloženo zoper Odločbo Komisije C(2008) 5476 final z dne 1. oktobra 2008 (zadeva COMP/39181 – Voski za sveče), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Pritožnica (in tožeča stranka na prvi stopnji) svojo pritožbo utemeljuje s temi pritožbenimi razlogi:

1. Pritožnica v okviru prvega pritožbenega razloga med drugim navaja, da je bil kršen člen 81 ES [101 PDEU], ker je Splošno sodišče to, da je pritožnica kršila člen 81 ES, utemeljilo s protislovno in nezadostno obrazložitvijo glede strukture podjetja in odgovornosti pritožnice. Temeljna protislovnost naj bi bila v tem, da je Splošno sodišče pritožnico in z njo nepovezano podjetje Tudapetrol za namen pripisa odgovornosti obravnavalo kot enotno podjetje, za namene naložitve globe pa sta bili večkrat obravnavani kot ločeni podjetji. Ker v obrazložitvi sodbe ni obravnavano vprašanje, ali gre pri pritožnici in podjetju Tudapetrol za enotno podjetje ali za dve ločeni podjetji, pritožnica meni, da sta bili kršeni obveznost obrazložitve (člen 296 PDEU) in pravica do obrambe.
2. Pritožnica v okviru drugega pritožbenega razloga navaja, da je bilo napačno uporabljeno pravo v zvezi s pripisom ravnanja zaposlenega, ki je bil hkrati zaposlen pri različnih, pravno samostojnih podjetjih. Pritožnica oporeka temu, da bi bilo ravnanje tega zaposlenega pripisano njej, ne da bi Splošno sodišče ugotovilo, ali je bilo sporno ravnanje zaposlenega opravljeno za pritožnico. Meni, da pravno stališče, ki ga je zavzelo Splošno sodišče, krši člen 81 ES. Splošno sodišče naj bi kršilo tudi temeljno pravico do poštenega sojenja, ker je s pravno nevzdržno utemeljitvijo zavrnilo predlog dokaza pritožnice glede dejanskih nalog zaposlenega (kršitev člena 6 EKČP).
3. Pritožnica v okviru tretjega pritožbenega razloga navaja, da je bila storjena napaka pri razlagi člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ v zvezi z obsegom prometa, na podlagi katerega je določena višina globe. Navedene napake naj bi bile storjene s tem, da je Splošno sodišče dopustilo vključitev prometa, ki ga je ustvarilo tretje podjetje, v izračun globe, čeprav ni sporno, da to podjetje ni bilo udeleženo pri kršitvi in da s pritožnico ni tvorilo enotnega podjetja. V sodbi naj tudi ne bi bila navedena pravna podlaga, ki bi omogočala, da se pri določitvi globe upošteva promet tretjega, ne da bi bil ta del enotnega podjetja. Ravnanje Splošnega sodišča naj tako ne bi kršilo le člena 23(3) Uredbe št. 1/2003, ampak tudi zahteve, ki so bile glede obveznosti obrazložitve določene s sodno prakso (člen 296 PDEU).
4. V okviru četrtega pritožbenega razloga se graja, da je Splošno sodišče pri določitvi globe upoštevalo promet podjetij, ki je bil ustvarjen šele na koncu obdobja kršitve, nato pa ta promet ekstrapoliralo na celotno obdobje, v katerem naj bi sodelovala pri kršitvi. Tako ravnanje naj bi bilo v nasprotju z ravnanjem Splošnega sodišča v sodbi *Esso* ⁽²⁾. V sodbi *Esso* naj bi Splošno sodišče v podobni zadevi glede podobnih vprašanj razsodilo, da je ravnanje Komisije vodilo k umetni oceni prometa, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev globe. Tako neenako obravnavanje naj bi pomenilo kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003. Ker se Splošno sodišče ni opredelilo do ugovorov, ki jih je navedla pritožnica, naj bi to pomenilo tudi pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane sodbe (člen 296 PDEU). Poleg tega pritožnica navaja, da je Splošno sodišče storilo napako pri izračunu prometa podjetij, zaradi česar je bil nek del prometa dvakrat upoštevan, kar pa je v nasprotju s členom 23(3) Uredbe št. 1/2003.
5. Pritožnica v okviru petega pritožbenega razloga navaja, da je bilo storjenih več napak pri določitvi globe, in sicer zlasti so kazni, ki je bila naložena pritožnici, in kazni, ki so bile naložene drugim podjetjem, ki so bila udeležena pri domnevni kršitvi, nesorazmerne (kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003). Pritožnica navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo razlike v tem, v kolikšni meri je bilo ravnanje pritožnice nezakonito v primerjavi z ravnanji drugih podjetij, ki so bila udeležena pri kršitvi, in da je nesorazmerno upoštevalo velikost podjetja.
6. Pritožnica v okviru šestega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri naložitvi stroškov postopka, ker so ji bili naloženi stroški, ki niso bili podrobno utemeljeni, so bili dodatni in naj bi jih povzročila pritožnica (kršitev člena 90(a) Poslovnika Splošnega sodišča, člena 296 PDEU in člena 6 EKČP) Taki stroški naj ne bi nastali in pritožnica naj pred sprejetjem odločbe o stroških ne bi bila zaslišana.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Pritožba, ki so jo vložile družbe Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA 27. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 17. decembra 2014 v zadevi Pilkington Group Limited in drugi/Komisija, T-72/09

(Zadeva C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (zastopnika: S. Wisking in K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo v zadevi T-72/09 v delu, v katerem je zavrnjena tožba, vložena zoper člen 2(c) Odločbe;
- zniža globo, naloženo pritožnicam s členom 2(c) Odločbe;
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v tem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice navajajo, da je treba sodbo razveljaviti iz teh razlogov:

Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri razlagi točke 13 Smernic Komisije o načinu določanja glob iz leta 2006 ⁽¹⁾ s tem, da je presodilo, da je bila Komisija upravičena pri ugotavljanju upoštevne vrednosti prodaje upoštevati prodajo na podlagi pogodb, sklenjenih pred obdobjem kršitve in ki niso bile ponovno sklenjene med obdobjem kršitve. Ker te prodaje kršitev ne zadeva, je ni bilo mogoče pravno veljavno upoštevati pri določitvi osnovnega zneska globe.

Drugič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ s tem, da je presodilo, da končni znesek globe ni presegel zakonsko določene 10-odstotne zgornje meje. Ustrezni menjalni tečaj za izračun 10-odstotne zgornje meje ni povprečni menjalni tečaj ECB za poslovno leto pred letom, v katerem je bila sprejeta Odločba, ampak menjalni tečaj ECB, ki je veljal na dan sprejetja Odločbe.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da ni uporabilo pravil o enakem obravnavanju in sorazmernosti, in ker ni uporabilo neomejene pristojnosti v meri, ki se zahteva s sodno prakso Sodišča.

⁽¹⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL C 210, str. 2).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (zdaj člena 101 PDEU in 102 PDEU) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

SPLOŠNO SODIŠČE

**Sodba Splošnega sodišča z dne 12. marca 2015 – Vestel Iberia in Makro autoservicio mayorista/
Komisija**

(Združeni zadevi T-249/12 in T-269/12) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Carinska unija — Naknadna vknjižba in odpust uvoznih dajatev — Barvni televizijski sprejemniki s poreklom iz Turčije — Zahtevak za odpust carinskih dajatev, ki sta ga je vložila dva uvoznika — Sklicevanje komisije nacionalnih organov na sklep v zvezi z drugim uvoznikom — Člen 871(2) in (6) ter člen 905(2) in (6) Uredbe (EGS) št. 2454/93 — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2015/C 138/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Vestel Iberia, SL (Madrid, Španija) (zadeva T-249/12); in Makro autoservicio mayorista SA (Madrid) (zadeva T-269/12) (zastopnika: P. De Baere in P. Muñiz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in L. Keppenne, agenta)

Intervenientka v podporo tožečih strank: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, abogado del Estado)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije COM (2010) 22 final z dne 18. januarja 2010, s katerim je bilo ugotovljeno, da se uvozne dajatve lahko naknadno vknjižijo in da v tem primeru oprostitev teh dajatev ni utemeljena.

Izrek

1. Zadevi T-249/12 in T-269/12 sta združeni za izdajo sodbe.
2. Tožbi se zavržeta kot nedopustni.
3. Družbama Vestel Iberia, SL in Makro autoservicio mayorista SA se naloži plačilo stroškov.
4. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 235, 4.8.2012.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 9. marca 2015 – ultra air/UUNT – Donaldson Filtration Deutschland
(ultra.air ultrafilter)**

(Zadeva T-377/13) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti ultra.air ultrafilter — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009)

(2015/C 138/60)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: ultra air GmbH (Hilden, Nemčija) (zastopnik: C. König, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Nemčija) (Zastopniki: N. Siebertz, M. Teworte-Vey in A. Renvert, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. maja 2013 (zadeva R 1100/2011-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Donaldson Filtration Deutschland GmbH in ultra air GmbH.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 6. maja 2013 (zadeva R 1100/2011-4) se razveljavi v delu, v katerem se nanaša na naprave za merjenje časa.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Družba Ultra air GmbH nosi svoje stroške ter stroške UUNT in družbe Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2015 – Braun Melsungen/UUNT (SafeSet)

(Zadeva T-513/13) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti SafeSet — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 — Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti — Člen 76(1) Uredbe št. 207/2009)

(2015/C 138/61)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Braun Melsungen AG (Melsungen, Nemčija) (zastopnik: M.-C. Seiler, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. junija 2013 (zadeva R 1598/2012-1), v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka SafeSet kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Braun Melsungen AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 336, 16.11.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. marca 2015 – Novomatic proti UUNT – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Zadeva T-257/14) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BLACK JACK TM — Prejšnji besedna in figurativna znamka BLACK TRACK — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2015/C 138/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Avstrija) (zastopnik: W. Mosing, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva A. Pohlmann nato S. Hanne, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. februarja 2014 (zadeva R 329/2012-4), v zvezi s postopkom z ugovorom med Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH in Novomatic AG.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 18. februarja 2014 (zadeva R 329/2012-4) se razveljavi.
2. UUNT se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, nastalimi v postopku pred odborom za pritožbe.

⁽¹⁾ UL C 194, 24.6.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2015 – Lavazza/UUNT – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO)

(Zadeva T-392/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka)

(2015/C 138/63)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Luigi Lavazza SpA (Torino, Italija) (zastopniki: A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi in C. Mezzetti, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopniki: sprva F. Mattina nato F. Mattina in N. Bambara in nazadnje N. Bambara in P. Bullock, zastopniki)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Italija) (zastopnika: G. Celona in B. Dosi, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. junija 2012 (zadeva R 124/2011-1) v zvezi z postopkom z ugovorom med družbama Commercialunione Prima Srl et Luigi Lavazza SpA

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeča stranka in intervenientka nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov tožene stranke.

⁽¹⁾ UL C 331, 27.10.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 3. marca 2015 – Gemeente Nijmegen/Komisija

(Zadeva T-251/13) ⁽¹⁾

(Tožba za razglasitev ničnosti — Državne pomoči — Državna pomoč, ki jo nizozemska občina dodeli profesionalnemu nogometnemu klubu — Odločba o odprtju uradnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU — Ukrep pomoči, ki je bil na datum sklepa v celoti izvršen — Dopustnost — Izpodbojni akt)

(2015/C 138/64)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Gemeente Nijmegen (Nizozemska) (zastopnika: H. Janssen in S. van der Heul, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in B. Stromsky, zastopnika)

Predmet

Sklep Komisije C(2013)1152 final z dne 6. marca 2013 o državnih pomočeh, dodeljenih profesionalnim nogometnim društvom Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV in FC Den Bosch (državna pomoč SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Gemeente Nijmegen se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 189, 29.6.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2015 – Métropole Gestion/UUNT – Metropol (METROPOL)

(Zadeva T-431/13) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Besedna znamka METROPOL — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Neobstoj zahteve za podaljšanje registracije znamke — Izbris znamke ob prenehanju registracije — Ustavitev postopka)

(2015/C 138/65)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Métropole Gestion (Pariz, Francija) (zastopnik: M.-A. Roux Steinkühler, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druška stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskva, Rusija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. junija 2013 (zadevi R 723/2012-2 in R 845/2012-2) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Métropole Gestion in Metropol Investment Financial Company Ltd.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družba Métropole Gestion in Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) nosita vsak svoje stroške.

(¹) UL C 344, 23.11.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. februarja 2015 – G-Star Raw/UUNT – PepsiCo (PEPSI RAW)

(Zadeva T-473/13) (¹)

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik zahteve za registracijo izpodbijane znamke — Ustavitev postopka)

(2015/C 138/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: J. van Manen, M. van de Braak in L. Fresco, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: PepsiCo, Inc. (New York, New York, Združene države) (zastopnika: V. von Bomhard in T. Heitmann, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. junija 2013 (zadeva R 1586/2012-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama G-Star Raw CV in PepsiCo, Inc.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Tožeča stranka in intervenientka nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov tožene stranke.

(¹) UL C 344, 23.11.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2015 – Intesa Sanpaolo/UUNT (NEXTCARD)(Zadeva T-233/14) ⁽¹⁾**(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti NEXTCARD — Delna zavrnitev registracije preizkuševalca — Obveznost obrazložitve — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)**

(2015/C 138/67)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italija) (zastopniki: P. Pozzi, G. Ghisletti in F. Braga, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: L. Rampini, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. februarja 2014 (zadeva R 1807/2013-5) o zahtevi za registracijo besednega znaka NEXTCARD kot znamko Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Intesa Sanpaolo SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 235, 21.7.2014.

Tožba, vložena 23. decembra 2014 – Søndagsavisen/Komisija

(Zadeva T-833/14)

(2015/C 138/68)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danska) (zastopnik: M. Honoré, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije z dne 9. julija 2014 o nenasprotovanju davčnim olajšavam za nekatero reklamno gradivo (SA.35683) razveljavi;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ki je konkurent upravičena do pomoči, trdi, da bi Komisija morala ugotoviti, da obstajajo dvomi v zvezi s tem, ali davčne olajšave za reklamno gradivo, ki se ne glasi na ime, in naročnine na časopis, dostavljen v gospodinjstva, pomenijo državno pomoč.

Tožeča stranka trdi, da bi morala Komisija zato začeti formalni postopek preiskave, določen v členih 108(2) PDEU in členu 4(4) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾. V nasprotnem primeru Komisija ne bi spoštovala postopkovnih pravic tožeče stranke na podlagi člena 108(2) PDEU.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje trditve, da obstaja upravičen dvom, navaja te razloge:

- trajanje postopka pri Komisiji je bilo izredno dolgo in samo po sebi dokazuje, da je obstajal upravičen dvom – nenazadnje, ker je vključeval priglašeno shemo pomoči na podlagi člena 108(3) PDEU;
- sklep Komisije ni obrazložen v delu, ki se nanaša na davčne olajšave za reklamno gradivo, ki se ne glasi na ime, in naročnine na časopis, dostavljen v gospodinjstva, in
- Komisija pri odločanju, ali davčne olajšave za reklamno gradivo, ki se ne glasi na ime, in naročnine na časopis, dostavljen v gospodinjstva, pomenijo državno pomoč, ni v celoti in pravilno preučila danske zakonodaje o oglaševanju.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 23. decembra 2014 – Forbruger-Kontakt/Komisija

(Zadeva T-834/14)

(2015/C 138/69)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Danska) (zastopnik: M. Honoré, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije z dne 9. julija 2014 o nenasprotovanju davčnim olajšavam za nekatero reklamno gradivo (SA.35683) razveljavi;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi, ki jih navaja tožeča stranka, so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom v okviru zadeve T-833/14, Søndagsavisen/Komisija.

Tožba, vložena 4. februarja 2015 – Sharif University of Technology/Svet

(Zadeva T-52/15)

(2015/C 138/70)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (zastopnik: M. Happold, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Prilogo k Sklepu Sveta 2014/776/SZVP, Prilogo II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP, Prilogo k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1202/2014 in Prilogo IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 razglasi za nične v delih, v katerih se nanašajo na tožečo stranko;
- dodeli tožeči stranki nadomestilo za škodo, ki je glede njenega dobrega imena nastala zaradi ravnanja Sveta; in
- Svetu naloži plačilo stroškov postopka, ki so nastali tožeči stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Priloge k Sklepu Sveta 2014/776/SZVP⁽¹⁾, Priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP⁽²⁾, Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1202/2014⁽³⁾ in Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012⁽⁴⁾ v delih, v katerih se nanašajo na tožečo stranko.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva;

Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Svet storil očitne napake pri presoji pri sprejetju omejevalnih ukrepov proti tožeči stranki;

S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Svet kršil lastninsko pravico tožeče stranke in načelo sorazmernosti; in

S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Svet zlorabil pooblastila pri sprejetju omejevalnih ukrepov proti tožeči stranki.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2014/776/SZVP z dne 7. novembra 2014 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 325, 19)

⁽²⁾ 2010/413/CFSP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, 39)

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1202/2014 z dne 7. novembra 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 325, 3)

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, 1)

Tožba, vložena 4. februarja 2015 – Amitié/EACEA

(Zadeva T-59/15)

(2015/C 138/71)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Amitié Srl (Bologna, Italija) (zastopnik: D. Bogaert, odvetnik)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo, vloženo zoper izvajalsko agencijo za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo (EACEA), razglasi za nedopustno;

- razglasi, da sklep EACEA z dne 26. novembra 2014 ni pravno utemeljen, in posledično za nične s takojšnjim učinkom razglasi ukrepe, ki jih je zoper tožečo stranko sprejela EACEA;
- razglasi, da opomin za plačilo št. 3241415195 za znesek 941 310,38 EUR z dne 12. decembra 2014, ki ga je tožeča stranka izdala tožeči stranki, ni zapadel v plačilo;
- EACEA naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S tožbo, vloženo na podlagi členov 256 in 272 PDEU, tožeča stranka Sodišču predlaga, naj sklep EACEA z dne 26. novembra 2014, s katerim je ugotovljeno, da ukrepi, sprejeti zoper AMITIE na podlagi preiskave Urada za boj proti goljufijam (OLAF), ni utemeljen.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da ukrepi, sprejeti zoper EACEA, niso utemeljeni:

- pogoji, določeni za sprejetje ukrepov, niso izpolnjeni: kršitev določb Uredbe št. 2988/1995⁽¹⁾ in načela sorazmernosti;
- kršitev pogodbenih določb in nepravilna uporaba uredb št. 966/2012⁽²⁾ in št. 1268/2012⁽³⁾.

2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da preiskava OLAF in zaključki le-te niso veljavni (kršitev pogodbenih določb in upoštevni uredb):

- preiskava OLAF je kršila Uredbo št. 883/2013⁽⁴⁾ in/ali splošna načela, upoštevna v obravnavani zadevi;
- ker sklep EACEA temelji na ugotovitvah preiskave OLAF, nezakonitost preiskave OLAF in poročila nujno vpliva na sklep EACEA.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002.

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije.

⁽⁴⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999.

Tožba, vložena 6. februarja 2015 – TALANTON/Komisija

(Zadeva T-65/15)

(2015/C 138/72)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Talanton, delniška družba za svetovanje, izobraževanje, distribucijo, storitve trženja in poslovno administrativne storitve (Palaio Faliro, Grčija) (zastopnik: K. Damis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odredi izvedenstvo, da se preveri izid revizijskega poročila, ki ga je izdal zunanji revizor in ki ga je Komisija neupravičeno sprejela ter v skladu s katerim naj bi šlo za „pomanjkanje drugih dokazov o utemeljenosti prijavljenih stroškov osebja“. Ta podatek je ključnega pomena za rešitev obravnavanega primera, saj stroški osebja predstavljajo večji del dopustnih stroškov in presegajo tudi vse posredne stroške;
- prvič, ugotovi, da je Komisija z opominom 3241414916, ki je bil tožeči stranki poslan 10. decembra 2014 in v katerem Komisija zahteva vračilo 273 535,38 EUR na podlagi pogodbe v zvezi s projektom FP-7216088 POCEMON, kršila svoje pogodbene obveznosti zaradi pomanjkljivosti in nenatančnosti pri reviziji 11-BA135-006 ter, drugič, ugotovi, da so stroški, prijavljeni na podlagi sporne pogodbe, dopustni in naj zato Komisiji naloži, da izda dobropis za 129 764,38 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na arbitražni klavzuli:

- tožeča stranka trdi, da je iz podrobne obrazložitve te tožbe razvidno, da ni nobene vzročne zveze med dejstvi, navedenimi v revizijskem poročilu, in ugotovitvami zunanjega revizorja, ki jih je Komisija neupravičeno sprejela kljub obrazloženim ugovorom (tožeče stranke), ki niso bili preučeni. Obravnavana analiza izpodbija vse teze zunanjega revizorja, zato bi morala Komisija priti do novih ugotovitev in sprejeti stroške, ki jih je prijavila tožeča stranka.

2. Drugi tožbeni razlog temelji na dobroverni izpolnitvi pogodbe in prepovedi zlorabe pri uporabi pogodbenih določil:

- prvič, tožeča stranka trdi, da ji ni bila priznana zakonita pravica, da revizorju, ki ga je imenovala Komisija, neposredno predloži ugovore, in da izpodbija neutemeljene očitke avtorja osnutka revizijskega poročila. To je posebej pomembno, ker je bila nepristranskost zunanjega revizorja do tožeče stranke vprašljiva in ker je ta storil nepravilnosti;
- drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija osnutek revizijskega poročila zunanjega revizorja sprejela brez vsakršnega preverjanja ter brez argumentiranega izpodbijanja legitimnih in analitičnih očitkov tožeče stranke, pa tudi informacij, ki so bile poslana naknadno. Osutek revizijskega poročila je bil ponovno uporabljen v revizijskem poročilu 11-BA135-006/22.1.2013 za pogodbo POCEMON, št. FP7-216088, kjer je napačno navedeno, da gre za pomanjkanje drugih dokazov glede prijavljenih stroškov osebja. Ocena zunanjega revizorja je samovoljna in neutemeljena, ker so bili predloženi številni drugi dokazi in zaprisežene izjave osebja, ki se je ukvarjalo s projektom, zato je odločitev Komisije, da brez obrazložitve sprejme oceno zunanjega revizorja, napačna.

Tožba, vložena 12. februarja 2015 – Scandlines Øresund in drugi/Komisija**(Zadeva T-68/15)**

(2015/C 138/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Danska), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Danska), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Švedska) (zastopniki: M. Johansson, R. Azelius in P. Remnelid, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi izpodbijano odločbo za nično; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba na podlagi člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije je vložena za razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije z dne 15. oktobra 2014 v skladu s členom 107(3)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (zadeve SA.36558 in SA.38371 – Danska, in SA.36662 – Švedska, državna pomoč za Øresundsbro Konsortiet).

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba prava in napačna presoja.

- S prvim delom prvega tožbenega razloga tožeče stranke trdijo, da je Komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je financiranje Hinterland Facilities ni vključevalo državne pomoči, saj naj zadevni ukrepi ne bi mogli izkrivljati konkurence niti vplivati na trgovino med državami članicami.
- Z drugim delom tožeče stranke trdijo, da je Komisija napačno uporabila pravo v zvezi z brezpogojnostjo državne pomoči in iztožljivo pravico konzorcija do pridobitve državno zajamčenih sredstev ter glede ocene števila državnih jamstev, ki jo je podala Komisija.
- S tretjim in četrtem delom tožeče stranke trdijo, da je Komisija napačno uporabila pravo z ugotovitvijo, da švedski jamstveni ukrepi pomenijo shemo državne pomoči in obstoječo pomoč.
- S petim delom tožeče stranke trdijo, da je Komisija storila očitno napako pri presoji z ugotovitvijo, da so državna jamstva omejena na financiranje Fixed Link.
- S šestim delom prvega tožbenega razloga tožeče stranke navajajo kršitev člena 107(3)(c) PDEU, ker naj Komisija ne bi imela dovolj razlogov za ugotovitev, da so zadevni ukrepi pomoči združljivi z notranjim trgov.
- V okviru šestega dela tožeče stranke trdijo tudi, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker ni presojala kumulativnega učinka vseh različnih ukrepov pomoči, ki so bili neposredno ali posredno sprejeti za konzorcij.
- S sedmim delom prvega tožbenega razloga tožeče stranke navajajo napačno uporabo načela legitimnih pričakovanj.

2. Drugi tožbeni razlog: neizpolnitev obveznosti začetka formalnega postopka preiskave.

- Drugi tožbeni razlog je razdeljen na devetnajst delov, s katerimi tožeče stranke trdijo, da je bilo preverjanje, ki ga je opravila Komisija, nezadostno in nepopolno, in da Komisija glede več vprašanj ni upoštevala svojih smernic in obvestil. Te kršitve naj bi tvorile skupek skladnih dokazov, da Komisija na dan sprejetja izpodbijane odločbe ni mogla rešiti resnih težav, podanih v obravnavanem primeru. Zato naj Komisija napačno ne bi varovala procesnih pravic, ki jih imajo tožeče stranke na podlagi člena 108(2) PDEU.

3. Tretji tožbeni razlog: neizpolnitev obveznosti obrazložitve.

- S tretjim in zadnjim tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da izpodbijana odločba temelji na pomanjkljivi obrazložitvi. Tožeče stranke trdijo, da Komisija ni zagotovila, da bi bila obrazložitev izpodbijane odločbe dovolj natančna, da bi lahko tožeče stranke branile svoje pravice in da bi Sodišče lahko opravljalo nadzor. Domnevna pomanjkljivost obrazložitve naj bi se nanašale na presojo Hinterland Facilities, državnih pomoči, danskih davčnih olajšav, danskih državnih posojil in nazadnje tega, da naj bi ugotovitve Komisije o združljivosti s skupnim trgom in legitimnimi pričakovanji temeljile na krožnem razlogovanju.

Tožba, vložena 6. februarja 2015 – Hippler/Komisija

(Zadeva T-72/15)

(2015/C 138/74)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Eberhard Hippler (Dorsten, Nemčija) (zastopnica: M. Richter, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- toženi stranki v izogib globi, ki jo Splošno sodišče določi v primeru vsake kršitve, prepove, da brez dovoljenja tožeče stranke priobči javnosti načrte transportnih poti „Bochum“, „Dortmund“, „Düsseldorf/Meerbusch“, „Duisburg“ in „Essen“, kot je razvidno spodaj

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> in

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

- toženi stranki naloži plačilo odškodnine v višini 10 100 EUR;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača 2 743,43 EUR za predpravdniške stroške;
- toženi stranki naloži plačilo odvetniških stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja kršitev člena 3(1) Direktive 2001/29/ES ⁽¹⁾, kot tudi kršitev členov 15 in 19 a, v povezavi s členom 97(2), nemškega zakona o avtorski pravici (Urheberrechtsgesetz) ⁽²⁾.

Tožeča stranka trdi, da so sporni načrti transportnih poti avtorsko zaščiteni kot predstavitve znanstvene ali tehnične narave. Tožeča stranka toženi stranki nikoli ni dovolila uporabe, zlasti pa ji ni podelila nobenih pravic uporabe. Tožena stranka prav tako ni pridobila pravic uporabe od tretje stranke. Tožena stranka je načrte z uporabo dala na razpolago javnosti, oziroma jih je javnosti priobčila.

Tožeča stranka dalje navaja, da je za določitev ekonomske škode, ki je nastala tožeči stranki, treba izvesti izračun, analogen z licenčnino. Tožeča stranka naj bi bila upravičena do primerne licenčnine. Licenčnina, ki je običajna in primerna na nemškem trgu, nemška sodišča pa jo priznavajo kot običajno in primerno, znaša 2 020 EUR za načrt. Iz tega izhaja znesek nadomestila za škodo v višini 10 100 EUR.

Tožeča stranka dalje navaja, da naj bi ji tožena stranka povzročila nepremoženjsko škodo s kršitvijo njene izključne avtorske pravice in ji je treba zato naložiti plačilo nadomestila in opustitev uporabe.

Dalje tožeča stranka trdi, da je njen odvetnik upravičeno poslal toženi stranki dopis, tožena stranka pa ji mora nadomestiti stroške, ki so nastali v zvezi s tem, v višini 2 743,43 EUR.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 230).

⁽²⁾ Zakon o avtorskih pravicah z dne 9. septembra 1965 (BGBl. I str. 1273), nazadnje spremenjen s členom 1 zakona z dne 5. decembra 2014 (BGBl. I str. 1974).

Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetak na prednjem delu motornega vozila)

(Zadeva T-86/15)

(2015/C 138/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Podatki o postopku pred UUNT

Zadevna sporna znamka: znamka Skupnosti, označena kot „drugo“, ki prikazuje rešetke na prednjem delu motornega vozila – Zahteva za registracijo št. 12 218 418

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. decembra 2014 v zadevi R 1795/2014-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, v katerem je bila z njo potrjena ugotovitev preizkuševalca, da je bila prijavljena znamka *prima facie* brez razlikovalnega učinka v zvezi z zadevnim blagom in storitvami;
- dovoli objavo prijave znamke Skupnosti št. 12 218 418; in
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetk na prednjem delu motornega vozila)**(Zadeva T-87/15)**

(2015/C 138/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Podatki o postopku pred UUNT

Zadevna sporna znamka: znamka Skupnosti, označena kot „drugo“, ki prikazuje rešetke na prednjem delu motornega vozila – Zahteva za registracijo št. 11 867 215

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. decembra 2014 v zadevi R 1797/2014-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, v katerem je bila z njo potrjena ugotovitev preizkuševalca, da je bila prijavljena znamka *prima facie* brez razlikovalnega učinka v zvezi z zadevnim blagom in storitvami;
- dovoli objavo prijave znamke Skupnosti št. 11 867 215;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetk hladilnika)**(Zadeva T-88/15)**

(2015/C 138/77)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Podatki o postopku pred UUNT

Zadevna sporna znamka: znamka Skupnosti, označena kot „drugo“, ki prikazuje rešetke hladilnika – Zahteva za registracijo št. 11 867 173

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. decembra 2014 v zadevi R 1798/2014-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, v katerem je bila z njo potrjena ugotovitev preizkuševalca, da je bila prijavljena znamka *prima facie* brez razlikovalnega učinka v zvezi z zadevnim blagom in storitvami;
- dovoli objavo prijave znamke Skupnosti št. 11 867 173;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 25. februarja 2015 – Tubes Radiatori/UUNT – Antrax It (Radiatorji za ogrevanje)

(Zadeva T-98/15)

(2015/C 138/78)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italija) (zastopniki: S. Verea, K. Muraro, M. Balestrieri, P. Menapace, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Antrax It Srl (Resana, Italia)

Podatki o postopku pred UUNT

Imetnik spornega modela: tožeča stranka

Zadevni sporni model: Model Skupnosti za proizvode „radiatorji za ogrevanje“ – Model Skupnosti št. 000169 370-0002

Izpodbijana odločba: Odločba tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. decembra 2015 v zadevi R 1643/2014-3

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi in posledično ugotovi in razglasi veljavnost modela Skupnosti št. 000169370-0002, katerega imetnik je družba TUBES RADIATORI s.r.l., saj je nov in ima razlikovalni učinek;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov v smislu člena 87 Poslovnika Splošnega sodišča Evropskih skupnosti z dne 2. maja 1991.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 1d Uredbe (ES) št. 216/96, načela kontradiktornosti ter obveznosti obrazložitve.
- Ugovor *res iudicata*.

Tožba, vložena 26. februarja 2015 – Red Bull/UUNT – Optimum Mark (prikaz modre in srebrne barve)**(Zadeva T-101/15)**

(2015/C 138/79)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Avstrija) (zastopnik: A. Renck, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Optimum Mark (Varšava, Poljska)**Podatki o postopku pred UUNT***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* prikaz modre in srebrne barve – registracija znamke Skupnosti št. 2 534 774*Postopek pred UUNT:* postopek za razglasitev ničnosti*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. decembra 2014 v zadevi R 2037/2013-1**Tožbena predloga***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- UUNT in drugi stranki v postopku pred Odborom za pritožbe UUNT, če je intervenirala, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev členov 4, 7(1)(a) in 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009;
- Kršitev načela zaupanja v pravo, ki ga je vzpostavilo Sodišče Unije na podlagi prava Skupnosti.

Tožba, vložena 26. februarja 2015 – Red Bull/UUNT – Optimum Mark (prikaz modre in srebrne barve)**(Zadeva T-102/15)**

(2015/C 138/80)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Avstrija) (zastopnik: A. Renck, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Optimum Mark (Varšava, Poljska)

Podatki o postopku pred UUNT

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prikaz modre in srebrne barve – registracija znamke Skupnosti št. 9 417 668

Postopek pred UUNT: postopek za razglasitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. decembra 2014 v zadevi R 2036/2013-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- UUNT in drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, če je intervenirala, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev členov 4, 7(1)(a) in 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009;
- Kršitev načela zaupanja v pravo, kot ga je vzpostavilo Sodišče Unije na podlagi prava Skupnosti.

Tožba, vložena 27. februarja 2015 – Flabeg Deutschland/Komisija

(Zadeva T-103/15)

(2015/C 138/81)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Flabeg Deutschland GmbH (Nürnberg, Nemčija) (zastopnika: M. Küper in E.-M. Schwind, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj Sklep tožene stranke z dne 25. novembra 2014 v zadevi v zvezi z državno pomočjo SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), št.: C(2014) 8786 final, zlasti člene 1, 2, 3(1) in (2), 4 in 5 (ugotovitev, da pomeni EEG 2012, vključno s posebno ureditvijo nadomestil, državno pomoč, ki ni združljiva s skupnim trgovom) ter člen 6 v povezavi s členom 7 (naložitev takojšnje zagotovitve delnega vračila s strani upravičencev) razglasi za nične;
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: pogoji iz člena 107 PDEU niso izpolnjeni

Tožeča stranka trdi, da sistem dajatve EEG in posebna ureditev nadomestil iz EEG 2012 nista pomoči v smislu člena 107 (1) PDEU. Če bi bilo treba posebno ureditev nadomestil iz EEG 2012 opredeliti kot pomoč v tem smislu, bi bila ta utemeljena s členom 107(3)(b) in (c) PDEU (pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa oziroma pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali območij brez spreminjanja trgovinskih pogojev v nasprotju s skupnimi interesi) in tako ne bi bila v nasprotju s pravom o državnih pomočeh.

2. Drugi tožbeni razlog: nemožnost uporabe Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo (*the Environmental and Energy State Aide Guidelines* – Smernice), ki so upoštevne za načrt prilagoditve

Tožeča stranka trdi, da se Smernice, ki so v skladu s členom 3 spornega sklepa tožene stranke upoštevne za določitev zneska, ki ga je treba vrniti, in ki se uporabljajo od 1. julija 2014, ob upoštevanju načela zakonitosti delovanja uprave, ki velja na ravni EU, ne uporabljajo za zadevne instrumente sistema dajatve EEG in zlasti posebno ureditev nadomestil iz EEG 2012, saj ti ne pomenijo pomoči.

Tožba, vložena 27. februarja 2015 – Bundesverband Glasindustrie in drugi/Komisija

(Zadeva T-108/15)

(2015/C 138/82)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Bundesverband Glasindustrie (Düsseldorf, Nemčija), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Nemčija), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Nemčija), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Nemčija), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Nemčija), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Düsseldorf), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Nemčija), Schott AG (Mainz, Nemčija), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Nemčija), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Nemčija), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Nemčija), HNG Global GmbH (Gardelegen, Nemčija) (zastopnika: U. Soltész in C. von Köckritz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo:

— naj člena 1 in 3(1) Sklepa Evropske komisije z dne 25. novembra 2014, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C(2014) 8786 final, v zvezi s podporo za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižano dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za nična v delu, v katerem je ugotovljeno, da sta:

- (i) podpora za električno energijo iz obnovljivih virov energije na podlagi nemškega zakona o prednosti energiji iz obnovljivih virov (Erneuerbare-Energien-Gesetz z dne 25. oktobra 2008 v različici, ki velja od 1. januarja 2012; v nadaljevanju: EEG 2012), vključno s finančnim mehanizmom, in
- (ii) podpora za znižano dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike (posebna ureditev nadomestil, v nadaljevanju: BesAR) iz člena 40 in naslednjih EEG 2012 za leti 2013 in 2014 državni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, ki sta nezakoniti in dodeljeni v nasprotju s členom 108(3) PDEU;

- naj člene 2, 3(2), 6, 7 in 8 izpodbijanega sklepa razglasi za nične v delu, v katerem je ugotovljena nezdržljivost BesAR z notranjim trgov in naloženo vračilo pomoči; in
- naj Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

1. Posebna ureditev nadomestil (BesAR) ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni podana prednost. Komisija neupravičeno izhaja iz tega, da daje BesAR energetske intenzivnim uporabnikom prednost, ki je upoštevana v smislu prava o državnih pomočeh.
2. Sistem dajatve EEG in BesAR ne pomenita državnih pomoči, ker ne bremenita državnih sredstev. Ureditev zadeva izključno zasebna sredstva. Izpodbijani sklep ni združljiv s sodno prakso Sodišča, zlasti s tisto, ki izhaja iz sodbe *PreussenElektra*.
3. Komisija je v obrazložitvi napačno ugotovila, da je BesAR selektivna. Ni podano namreč nobeno odstopanje od upoštevnega referenčnega sistema. Vsekakor je BesAR upravičena z naravo in notranjo strukturo EEG 2012.
4. Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je presodila možnost odobritve BesAR zgolj na podlagi novih Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014-2020.
5. Če bi Komisija menila, da je BesAR pomoč, ki je ni mogoče odobriti, bi bila zahteva po vračilu še vedno nedopustna, saj gre za „obstoječo pomoč“.
6. Poleg tega je zahteva po vračilu zaradi varstva legitimnih pričakovanj izključena. Komisija je v prejšnji odločbi namreč ugotovila, da sistem EEG ne pomeni državne pomoči.
7. Poleg tega naj bi bilo nemogoče izvesti zahtevo po vračilu za BesAR.

Tožba, vložena 2. marca 2015 – Saint-Gobain Isover G+H in drugi/Komisija

(Zadeva T-109/15)

(2015/C 138/83)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Nemčija), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Nemčija), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Nemčija) in Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Nemčija) (zastopnika: S. Altenschmidt in H. Janssen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo:

- naj Sklep Evropske komisije z dne 25. novembra 2014 v zadevi v zvezi z državno pomočjo SA.33995 (2013/C) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižano dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike, C (2014) 8786 final, razglasi za ničen;
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

Tožeče stranke navajajo, da znižanje dajatve EEG ni pomoč, ker niso bila dodeljena državna sredstva niti se jim ni odpovedalo. Znižanje dajatve EEG naj tudi ne bi bilo selektivno. Poleg tega naj ne bi izkrivljalo konkurence in vplivalo na trgovino na notranjem trgu.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(3) PDEU

Če gre v nasprotju z mnenjem tožečih strank za pomoč, pa te menijo, da tožena stranka ne bi smela zahtevati vračila v skladu s členom 108(3) PDEU. Kajti znižanje dajatve EEG naj ne bi bila nova pomoč, saj je tožena stranka že leta 2002 odobrila njeno predhodno ureditev, ki je bila v bistvenih vidikih vsebinsko enaka.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 107(3) PDEU

Tožeče stranke dalje trdijo, da sklep krši člen 107(3) PDEU in načelo varstva legitimnih pričakovanj. Tožena stranka naj v zvezi s tem ne bi smela dejanskega stanja preučiti na podlagi Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014-2020, ki jih je izdala šele 28. junija 2014. Namesto tega bi morala uporabiti smernice, objavljene leta 2008. Ob uporabi merila iz leta 2008 tožena stranka ne bi mogla priti do drugega zaključka, kot da je domnevna pomoč združljiva z notranjim trgom.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU

Nazadnje tožeče stranke trdijo, da je tožena stranka kršila načelo pravne varnosti ter člen 108(1) PDEU s tem, da je izpodbijani sklep sprejela po postopku o novi pomoči. Ker je tožena stranka odobrila predhodno ureditev iz EEG 2012, bi morala sprejeti sklep po postopku o obstoječi pomoči, in ne o novi pomoči.

Tožba, vložena 2. marca 2015 – International Management Group/Komisija

(Zadeva T-110/15)

(2015/C 138/84)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: International Management Group (Bruselj, Belgija) (zastopniki: M. Burgstaller, solicitor, in E. Wright, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi za nično odločbo Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 z dne 6. februarja 2015 o zavrnitvi dostopa do nekaterih dokumentov v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije; in

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka naj ne bi izpolnila obveznosti obrazložitve s tem, da ni odobrila dostopa do zahtevanih dokumentov, pri čemer se je opirala na splošno domnevo uporabe varstva ciljev inšpekcij, preiskav in revizij.
2. Drugi tožbeni razlog: obstajal naj bi nujni javni interes za razkritje dokumentov.
3. Tretji tožbeni razlog: tožeča stranka naj ne bi pojasnila, zakaj naj bi varstvo zasebnega življenja in integritete posameznikov preprečevalo delni dostop do zahtevanih dokumentov.
4. Četrti tožbeni razlog: tožena stranka naj bi kršila pravico tožeče stranke do dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 6. marca 2015 – Proforec/Komisija**(Zadeva T-120/15)**

(2015/C 138/85)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Proforec Srl (Recco, Italija) (zastopniki: G. Durazzo, M. Mencoboni in G. Pescatore, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/39 z dne 13. januarja 2015, ki se izpodbija iz razlogov, v celoti navedenih v tej tožbi;
- na podlagi razglasitve ničnosti sprejme vse ukrepe za izbris vpisa zaščitenih geografskih označb „Focaccia di Recco col formaggio“ iz registra zaščitenih izvorov in geografskih označb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka. Če se tožba zavrne, kar bi sicer bilo neupravičeno, naj vsaka stranka nosi svoje stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka meni, da ji je z izpodbijano Izvedbeno uredbo dejansko onemogočeno, da nadaljuje s trženjem svojega proizvoda, čeprav je bila imetnica registriranih znamk pred datumom predložitve vloge za zaščito pri Komisiji in čeprav je ta svoj proizvod leta 2006, to je pred več kot petimi leti, dala na trg Evropske unije zakonito, kar ni sporno in se ne izpodbija.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 15 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1).
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da z začetkom veljave izpodbijane uredbe ni bilo predvideno in tudi ni predvideno prehodno obdobje za porabo obstoječih zalog in embalaže.

2. Drugi tožbeni razlog: protislovje uvodnih izjav 5, 6 in 7 izpodbijane uredbe.
 - Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na protislovje uvodnih izjav 5 in 6 z uvodno izjavo 7 ter na dodelitev zaščite z molkom za označbo, glede katere registracija ni bila zahtevana, s čimer lahko nastane zmeda kar zadeva geografsko označbo glavne sestavine.
3. Tretji tožbeni razlog: napačna in zlorabna razlaga Komisije glede navedbe dejstev.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da je v uvodni izjavi 9 navedena domnevna ogroženost obstoječih proizvodov, s čimer je ta zanikana. Ta ogroženost naj namreč ne bi bila domnevna, temveč resnična, in zahteve konzorcija za predložitev naj bi povzročile protikonkurenčna ravnanja, ki lahko nezakonito škodujejo obstoječim konkurentom na trgu in posegajo v njihove pridobljene pravice z zlorabo pooblastil Komisije.
4. Četrty tožbeni razlog: izguba začasne zaščite.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da uvodna izjava 10 izpodbijane uredbe vsebuje napačno predstavitev dejanskega stanja, in sicer, da je začasna nacionalna zaščita v Italiji prenehala, ker ni bil sprejet načrt za samonadzor pri specifikaciji proizvodov.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 7(e) Uredbe št. 1151/2012.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da izpodbijana uredba s prepovedjo zamrzovanja in konzerviranja dovoljuje nezakonita ravnanja konzorcija za predložitev, ki niso v skladu s pravom Unije ter prostim pretokom blaga in storitev, zaradi česar Komisija izkrivlja dejansko področje uporabe specifikacij v uvodnih izjavah 11 in 12, s tem pa je očitno kršena Uredba št. 1151/2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 2. marca 2015 – Watch TV/Svet

(Zadeva T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Jezik postopka: francoščina

Predsednika šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 45, 15.2.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 4. marca 2015 – Messi Cuccittini/UUNT – Pires Freitas Campos (LEO)

(Zadeva T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Jezik postopka: španščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 329, 22.9.2014.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL